

Hartauskalenteri

Heinä-Syyskuu 2012



Pysykää laissa ja todistuksessa

Jes. 8:20

**Julkaisija: Seitsemännen Päivän Adventistien
kansainvälinen lähetyssurakunta Uskonpuhdistusliike
Suomen Lähetysyhdistys r.y.**

**Mastotie 10, 37800 Toijala Puh. 03 5425100 eMail:
info@spaup.org www.spaup.org**

Sillä niin on Jumala maailmaa rakastanut, että hän antoi ainokaisen Poikansa, ettei yksikään, joka häneen uskoo, hukkuisi, vaan hänellä olisi iankaikkinen elämä. Joh. 3:16.

Sillä rakkaus Jumalaan on se, että pidämme hänen käskynsä. Ja hänen käskynsä eivät ole raskaat; sillä kaikki, mikä on syntynyt Jumalasta, voittaa maailman; ja tämä on se voitto, joka on maailman voittanut, meidän uskomme. 1. Joh. 5:3, 4.



HEINÄKUU

1.7. Sunnuntai, aamu

Matt. 13:2, 3

“Opettaessaan vertauksin Kristus ilmaisi saman periaatteen kuin omassa maailmaan tulossaankin. Kristus tuli ihmiseksi ja eli keskuudessamme, jotta voisimme tutustua hänen jumalalliseen luonteeseensa ja elämäänsä. Jumaluus ilmeni ihmisyudessa, näkymätön kirkkaus näkyvässä ihmismuodossa. Tuntemansa välityksellä ihmiset voivat saada tietoa tuntemattomasta; maalliset ilmaisivat taivaallisia; Jumala ilmestyi ihmisten kaltaisuuudessa. Näin Kristus myös opetuksessaan valaisi tuntematonta tunnetulla ja jumalallisia totuuksia maallisilla asioilla, jotka olivat ihmisille tutuimpia.” Kr. v. 9.

1.7. Sunnuntai, ilta

Sananl. 3:1

“Ottaessaan opetuksia luonnosta Kristus puhui omien kättensä teoista, jotka olivat saaneet ominaisuutensa ja kykynsä häneltä itseltään. Alkuperäisessä täydellisyydessään koko luomakunta oli Jumalan ajatuksen ilmaus. Aadamille ja Eevalle heidän Eeden-kodissaan luonto oli täynnä Jumalan tuntemusta ja sisälsi runsaasti jumalallista opetusta. Katse tavoitti viisauden puheen ja sydän vastaanotti sen, sillä Jumalan luomistekojen välityksellä he olivat ajatusenvaihdossa hänen kanssaan. Mutta sen jälkeen kun pyhä pari oli rikkonut Korkeimman lain, ei luonnon ulkonäkö enää heijastanut Jumalan kasvoilta säteilevää kirkkautta. Maa on nyt synnin turmelema ja tahraama. Mutta turmeltuneessa tilassakin siinä on jäljellä paljon kaunista. Jumalan havainto-opetukset eivät ole hävinneet; oikein ymmärrettynä luonto puhuu Luojustaan.” Kr. v. 9, 10

2.7. Maanantai, aamu

Sananl. 4:2

“Kristus koetti poistaa sen, mikä hämärsi totuuden. Hän tuli vetämään syrjään sen verhon, jonka synty on heittänyt luonnon kasvoille, ja tuomaan näkyviin sen hengellisen kirkkauden, jota kaikki oli luotu heijastamaan. Hän tulkitsi sekä luonnon että Raamatun opetukset uudelta näkökannalta ja antoi niille uuden ilmauksen.” Kr. v. 10

2.7. Maanantai, ilta

Matt. 6:25

“Jeesus poimi kauniin liljan ja antoi sen lasten ja nuorten käsiin, ja kun he katselivat hänen nuorekkaita kasvojaan, joita hänen Isänsä kasvojen auringonpaiste raikasti, hän opetti heitä: »Katselkaa kedon kukkia, kuinka ne kasvavat [luonnollisen kauneutensa yksinkertaisuudessa]; eivät ne työtä tee eivätkä kehää. Kuitenkin minä sanon teille: ei Salomo kaikessa loistossansa ollut niin vaatetettu kuin yksi niistä.» Sitten seurasi suloinen vakuutus ja tärkeä opetus: »Jos siis Jumala näin vaatettaa kedon ruohon, joka tänään kasvaa ja huomenna uuniin heitetään, eikö paljoo enemmän teitä, te vähäuskoiset?» (Matt. 6: 28–30). Kr. v. 10.

3.7. Tiistai, aamu

Matt. 13:14, 15

“Niin laaja oli Kristuksen käsitys totuudesta ja niin avaraa hänen opetuksensa, että hän käytti koko luonnon aluetta valaisemaan totuutta. Jokapäiväiset näkymät hän

yhdisti johonkin hengelliseen totuuteen, niin että Mestarin vertausten aihepiiri käsittää koko luonnon. Toimintansa alkupuolella Kristus oli puhunut kansalle niin selvin sanoin, että kaikki hänen kuulijansa olisivat voineet käsittää totuudet, jotka olisivat tehneet heidät viisaiksi, niin että he olisivat pelastuneet. Mutta monien sydämessä totuus ei ollut päässyt juurtumaan, vaan oli tullut nopeasti temmatuksi pois. »Sen tähden minä puhun heille vertauksilla», hän sanoi, »että he näkevin silmin eivät näe ja kuulevin korvin eivät kuule, eivätkä ymmärrä. Sillä paatunut on tämän kansan sydän, ja korvillaan he työläästi kuulevat, ja silmänsä he ovat ummistaneet» (Matt. 13: 13—15)” Kr. v. 11.

3.7. Tiistai, ilta

Sananl. 7:2

”Jeesus koetti tavoittaa jokaisen sydämen. Käyttämällä monenlaisia kuvauksia hän ei ainoastaan esittänyt totuutta sen eri puolilta vaan vetosi erilaisiin kuulijoihin. Heidän arkisesta ympäristöstään poimitut kuvaukset herättivät heidän mielenkiintonsa. Kukaan Vapahtajaa kuunnellut ei voinut tuntea itseään laiminlyödyksi tai unohdetuksi. Hänen opetuksensa kosketti vähäisimpiä ja syntisimpiäkin myötätuntoisesti ja lempeästi.” Kr. v. 12

4.7. Keskiviikko, aamu

Matt. 21:33

”Vertauksin opettamisellaan Vapahtaja antaa viitteen todellisesta »korkeammasta kasvatuksesta». Kristus olisi voinut selvittää ihmisille tieteen syvimät totuudet. Hän olisi voinut paljastaa salaisuuksia, joiden selville saaminen on vaatinut monien vuosisatojen vaivannäköä ja tutkimista. Hän olisi voinut esittää tieteellisiä alustuksia, joista miettimiselle ja keksimiselle olisi riittänyt virikkeitä ajan loppuun asti. Mutta hän ei tehnyt sitä. Hän ei sanonut mitään tyydyttääkseen uteliaisuutta tai ravitakseen ihmisen kunnianhimoa osoittamalla, millä keinoin päästään maailmalliseen suuruuteen. Kaikella opetuksellaan Kristus saattoi ihmismielen rajattoman älyn yhteyteen. Hän ei kehottanut kansaa tutkimaan ihmisten teorioita Jumalasta, hänen sanastaan tai teoistaan. Hän opetti ihmisiä katselemaan häntä sellaisena kuin hän ilmenee teoissaan, sanassaan ja katselemuksessaan.” Kr. v. 13.

4.7. Keskiviikko, ilta

Room.6:4

”Näissä suoraan luonnosta poimituissa opetuksissa on yksin-kertaisuutta ja puhtautta, mikä tekee ne erittäin arvokkaiksi. Kaikille on tarpeen, että opetus saadaan tästä lähteestä. Luonnon kauneus jo sinänsä johtaa sielun pois synnistä ja maailmallisista houkutuksista ja suuntaa sen kohti puhtautta, rauhaa ja Jumalaa. Liian usein opiskelijoiden mielen valtaavat ihmisten teoriat ja pohdiskelut, joita väärin kutsutaan tieteeksi ja filosofiaksi. Heidät tulee saattaa luonnon läheiseen yhteyteen. Saakoot he tietää, että luomakunnalla ja kristinuskolla on sama Jumala. Opetettakoon heidät näkemään luonnollisen ja hengellisen välinen sopusointu. Saakoot he kaikesta näkemästään ja koskettelemastaan luonnetta kasvattavan opetuksen. Siten henkiset kyvyt vahvistuvat, luonne kehittyy ja koko elämä jalostuu.” Kr. v. 14.

5.7. Torstai, aamu

Mark. 12:14

”Kylväjä kylvää sanan.» Kristus tuli kylvämään maailmaan totuutta. Ihmisen lankeemuksesta lähtien saatana on kylvänyt valheen siemeniä. Valheen avulla hän ensin sai ihmiset valvontaansa. Samoin hän vieläkin toimii kukistaakseen Jumalan valtakunnan maan päällä ja saadakseen ihmiset valtaansa. Kristus tuli kylväjänä ylemmästä maailmasta kylvämään totuuden siementä. Hän, joka oli ollut mukana Jumalan neuvostoissa ja oleskellut lankaikkisen sisimmässä pyhäkössä, saattoi tuoda ihmisille totuuden puhtaat periaatteet. Ihmisen lankeemuksesta lähtien Kristus oli toiminut totuuden Ilmoittajana maailmalle. Häneltä me ihmiset saamme katoamattoman siemenen, »Jumalan elävän ja pysyvän sanan» (1 Piet. 1: 23). Kristus kylvi evankeliumin siementä jo siinä ensimmäisessä lupauksessa, joka annettiin langenneelle ihmissuvullemme Eedenissä. Mutta vertaus kylväjästä soveltuu erikoisesti hänen henkilökohtaiseen toimintaansa ihmisten keskuudessa ja siihen työhön, jonka hän siten perusti.” Kr. v. 19.

5.7. Torstai, ilta

Matt. 13:4-9.

”Jumalan sana on siemen. Jokaisella siemenellä on itsessään itämisen periaate. Siihen kytkeytyy kasvin elämä. Samoin Jumalan sanassa on elämää. Kristus sanoo: »Ne sanat, jotka minä olen teille puhunut, ovat henki ja ovat elämä» (Joh. 6: 63). »Joka kuulee minun sanani ja uskoo häneen, joka on minut lähettänyt, sillä on iankaikkinen elämä» (Joh. 5:24). Jokaisessa Jumalan sanan käskyssä ja lupauksessa on voima, Jumalan oma elämä, joka voi täyttää käskyn ja toteuttaa lupauksen. Joka uskossa vastaanottaa sanan, vastaanottaa Jumalan oman elämän ja luonteen.” Kr. v. 19.

6.7. Perjantai, aamu

Joh. 3:20, 21

”Israelin opettajat eivät kylväneet Jumalan sanan siementä. Kristuksen toiminta totuuden opettajana oli täysin vastakkaista hänen aikansa rabbiinien toiminnalle. He käsittelivät perimätietoa, inhimillisiä teorioita ja olettamuksia. Usein he korvasivat varsinaisen sanan sillä, mitä ihminen oli opettanut ja kirjoittanut sanasta. Heidän opetuksessaan ei ollut sielua virvoittavaa voimaa. Mutta Kristuksen opetuksen ja saarnan aiheena oli Jumalan sana. Kyselijät hän kohtasi sanomalla selvästi: »Kirjoitettu on.» »Mitä sanoo Raamattu?» »Kuinkas luet?» Aina tilaisuuden tullen, kun joko ystävän tai vihemiehen kiinnostus heräsi, hän kylvi sanan siementä. Hän, joka on tie, totuus ja elämä ja itse elävä sana, viittaa kirjoituksiin ja sanoo: »Ne juuri todistavat minusta» (Joh. 5: 39). »Ja hän alkoi Mooseksesta ja kaikista profeetoista ja selitti» opetuslapsilleen, »mitä hänestä oli kaikissa kirjoituksissa sanottu» (Luuk. 24: 27).” Kr. v. 20.

6.7. Perjantai, ilta

1. Moos. 2:1, 2

”Vertauksilla opettamisen tarkoitus rinnastui Kristuksella suoraan sapatin tarkoitukseen. Jumala antoi ihmisille muistomerkin luomisvoimastaan, jotta he havaitsisivat hänet hänen kättensä teoista. Sapatti kehottaa meitä katselemaan Luojan ihanuutta hänen luomisteoissaan. Ja koska Jeesus halusi meidän tekevän

näin, hän poimi arvokkaat opetuksensa luonnon kauneudesta. Pyhänä lepopäivänä, enemmän kuin kaikkina muina päivinä, meidän tulisi tutkia niitä sanomia, joita Jumala on kirjoittanut meitä varten luonnon kirjaan. Meidän pitäisi tutkia Vapahtajan vertauksia siellä, missä hän esittikin niitä: kedoilla ja lehdoissa, taivasalla, nurmikolla ja kukkain keskellä. Kun hakeudumme lähelle luonnon sydäntä, Kristus tekee läsnäolonsa meille todelliseksi ja puhuu sydämellemme rauhastaan ja rakkaudesta.” Kr.v. 14.

7.7. Sapatti, aamu

Gal. 6:7

“Maailmassamme nykyään niin laajalle levinneen jumalattomuuden voidaan suureksi osaksi katsoa johtuvan tästä syystä. Kun Jumalan sana syrjäytetään, hyljätään myös sen voima, joka hillitsee luonnollisen sydämen pahoja intohimoja. Ihmiset kylvävät lihaansa, ja lihasta he niittävät turmeluksen. Tässä on myös henkisen heikkouden ja tehottomuuden suuri syy. Irrottautuminen Jumalan sanasta tutkimaan innoittamattomien miesten kirjoituksia kutistaa ja halventaa mieltä. Se ei pääse ikuisen totuuden syvien ja avariin periaatteiden yhteyteen. Ymmärrys rajoittuu käsittämään vain sille tuttuja asioita, ja tämä paneutuminen rajallisiin asioihin heikentää sitä ja vähentää sen kykyä, niin ettei se ennen pitkää enää kykene avartumaan.” Kr. v. 22.

7.7. Sapatti, ilta

Joh. 8:38

“Kristus opetti totuutta, koska hän oli totuus. Hänen oma ajatuksensa, luonteensa ja elämäkokemuksensa ilmentyivät hänen opetuksessaan. Samoin hänen palvelijaansa, niiden jotka mielivät opettaa sanaa, tulee saada se omistukseensa omakohtaisen kokemuksen tietä. Heidän täytyy tietää, mitä se merkitsee, että Kristus on tullut heille viisaudeksi ja vanhurskaudeksi ja pyhitykseksi ja lunastukseksi. Esittäessään Jumalan sanaa toisille he eivät saa tehdä siitä mitään otaksuttavasti tai mahdollisesti niin olevaa. Heidän pitäisi julistaa apostoli Pietarin tavoin: »Sillä me emme seuranneet viekkaasti sommiteltuja taruja tehdessämme teille tiettäväksi Herramme Jeesuksen Kristuksen voimaa ja tulemusta, vaan me olimme omin silmin nähneet hänen valtasuuruutensa» (2 Piet. 1: 16). Kristuksen jokaisen julistajan ja jokaisen opettajan pitäisi kyetä sanomaan rakastetun Johanneksen tavoin: »Elämä ilmestyi, ja me olemme nähneet sen ja todistamme siitä ja julistamme teille sen iankaikkisen elämän, joka oli Isän tykönä ja ilmestyi meille» (1 Joh. 1:2).” Kr. v. 24.

8.7. Sunnuntai, aamu

Mar. 4:13

“Samoin kuin linnut ovat valmiit nokkimaan siemenet tien ohesta, on saatanakin valmiina sieppaamaan jumalallisen totuuden siemenet sielusta. Hän pelkää, että Jumalan sana voi herättää välinpitämättömän ja ottaa muokattavakseen paatuneen sydämen. Saatakaan ja hänen enkelinsä ovat läsnä evankeliumin saarnatilaisuuksissa. Taivaan enkeleiden pyrkiessä vaikuttamaan sydämiin Jumalan sanalla vihollinen puolestaan on valppaana tehdäkseen sanan tehottomaksi. Niin innokkaasti, että sille vetää vertoja vain hänen ilkeytensä, hän koettaa estää Jumalan Hengen työtä. Kun Kristus vetää sielua puoleensa

rakkaudellaan, koettaa saatana kääntää toisaalle sen henkilön huomion, joka näin on saatu etsimään Vapahtajaa. Hän täyttää mielen maailmallisilla suunnitelmillä. Hän lietsoo arvostelunhalua tai herättelee epäilyä tai epäuskoa. Ehkei puhujan kielenkäyttö tai hänen esiintymisensä miellytä kuulijoita, ja he takertuvat näihin puutteisiin. Näin heidän tarvitsemansa totuus, jonka Jumala niin armollisesti tarjosi heille, jäi vaille pysyvää vaikutustaan.” Kr. v. 25

8.7. Sunnuntai, ilta

Matt. 16:23

“Saatana on monia apulaisia. Monet kristityiksi tunnustautuvat avustavat kiusaajaa sieppaamaan totuuden siemenet pois toisista sydämistä. Monet Jumalan sanan saarnan kuulijoista arvostelevat sitä kotonaan. He ryhtyvät tuomitsemaan sitä kuin mitään esitelmöitsijän tai poliittisen puhujan sanoja. Sanomaa, jota olisi pidettävä heille julistettuna Herran sanana, arvostellaan väheksyvästi ja purevasti. Sananpalvelijan luonteesta, vaikuttimesta ja teoista sekä toisten seurakunnan jäsenten käytöksestä keskustellaan mielin määrin. Lausutaan ankaria tuomioita ja levitellään juoruja ja solvauksia vieläpä kääntymättömien kuullen. Usein vanhemmat puhuvat näistä asioista lastensa kuullen. Näin tuhotaan Jumalan sanansaattajien arvostus ja heidän sanomansa kunnioittaminen. Ja monet oppivat suhtautumaan kevytmielisesti jopa Jumalan sanaan.” Kr. v. 25, 26.

9.7. Maanantai, aamu

Joh. 17:17

“Eivät ihmiset lankea pois sen tähden, että he ottavat sanan heti vastaan tai että he iloitsevat siitä. Kuultuaan Vapahtajan kutsun Matteus heti nousi, jätti kaikki ja seurasi häntä. Niin pian kuin jumalallinen sana tapaa sydämemme, Jumala toivoo meidän vastaanottavan sen, ja on oikein vastaanottaa se iloiten. »On ilo taivaassa yhdestä syntisestä, joka tekee parannuksen» (Luuk. 15: 7). Samoin vallitsee ilo sielussa, joka uskoo Kristukseen.” Kr. v. 26.

9.7. Maanantai, ilta

Joh. 14:8, 9

“On sangen monia sellaisia, jotka väittävät palvelevansa Jumalaa mutta joilla ei ole vähääkään kokemuksellista tietoa hänestä. Heidän halunsa hänen tahtonsa tekemiseen perustuu heidän omaan taipumukseensa eikä Pyhän Hengen syvään vakuutukseen. He eivät elämässään noudata Jumalan lakia. He tunnustavat vastaanottavansa Kristuksen Vapahtajanaan mutta eivät usko hänen antavan heille voimaa syntiensä voittamiseen. Heillä ei ole omakohtaista suhdetta elävään Vapahtajaan, ja heidän luonteessaan ilmenee sekä perittyjä että hankittuja virheitä.” Kr. v. 27.

10.7. Tiistai, aamu

Joh. 3:3

“On eri asia myöntyä yleisesti Pyhän Hengen toimintaan kuin hyväksyä hänen parannukseen kehottava nuhtelijantyönsä. Monet tuntevat loitonneensa Jumalasta ja tajuavat olevansa kahlehditit itseensä ja syntiin. He koettavat tehdä parannusta mutta eivät ristiinnaulitse omaa minäänsä. He eivät kokonaan jättäydy Kristuksen käsiin etsien jumalallista voimaa tehdäkseen hänen tahtonsa. He eivät halua tulla muovatuiksi jumalallisen esikuvan kaltaisiksi. Yleisesti he tunnustavat

vajavaisuutensa mutta eivät hylkää nimenomaisia syntejään. Jokainen väärä teko vahvistaa väärää itsekästä luontoa.” Kr. v. 27, 28.

10.7. Tiistai, ilta

1. Kor. 13:1

”Rakkauten täytyy olla toiminnan periaatteena. Rakkaus on Jumalan hallituksen peruseriaatteena taivaassa ja maassa, ja sen täytyy olla myös kristityn luonteen perustuksena. Tämä yksin voi tehdä hänet vahvaksi ja pitää hänet lujana ja kykenevänä kestämiin koetuksiin ja kiusauksiin. Rakkaus ilmenee uhrauksina. Pelastussuunnitelmakin merkitsi uhrausta — mittaamattoman laajaa, syvää ja korkeaa uhria. Kristus antoi kaikkensa hyväksemme, ja ne jotka vastaanottavat Kristuksen, ovat valmiit uhraamaan kaiken Lunastajansa tähden. He tavoittelevat hänen kunniaansa ja kirkkauttaan ennen kaikkea muuta.” Kr. v. 28.

11.7. Keskiviikko, aamu

Ef. 2:4-6

”Kun tullaan läheiseen yhteyteen Jeesuksen Kristuksen kanssa huomataan ihmeellisiä asioita Hänen laissaan, joita aikaisemmin ei oltu huomattu. Jumalan Hengen lempeä, pakottava vaikutus ihmisen sydämessä ja mielessä tekee sen, että Jumalan lapsi voi olla 'Hänen kanssaan taivaallisessa maailmassa Kristuksessa Jeesuksessa'. Pyhän Hengen vaikutuksesta todellinen kristillinen sivistys kehittyy jokaisessa sydämessä. Kaikilla, jotka katselevat ja oppivat Jeesukselta, on lempeä, sävyisä mieli. Kristuksen rakkaus johtaa aina kristilliseen ystävällisyyteen ja huolelliseen puhetapaan, joka todistaa, että me Heenokin tavoin vaellamme yhdessä Jumalan kanssa.” L. 1897.

11.7. Keskiviikko, ilta

Kol. 2:13

”Jumalan sanan täytyy tulla opiskelumme aiheeksi. Meidän tulisi antaa toisten ymmärtää ja nähdä, että meidän elämämme on kätkeyty Kristuksen kanssa Jumalassa. Meidän tulee olla tarkkoja, harkiten mitä sanomme eikä käyttä alhaista ilmaisutapaa ja karkeata kieltä. Anna jokaisen nähdä, että sinä olet yhdessä Sellaisen kanssa, jota sinä kunnioitat etkä tahdo tehdä Häntä pettyneeksi. Muista, että me olemme Kristuksen edustajia! Silloin meidän tulee jäljitellä Häntä sanoissa ja käytöksessä. Jumalan muuttavan voiman täytyy joka päivä pyhittää meidät ja tehdä meidät välikappaleeksi Mestarin palvelukseen.” L. 1897.

12.7. Torstai, aamu

Hebr. 4:12

”Ne raamatulliset totuudet, jotka säilytetään sydämessä ja mielessä ja joita toteutetaan käytännön elämässä, todistavat ja muuttavat, muuttavat mielen, lohduttavat ja uudistavat. Sana tekee ylpeän nöyräksi, turmeltuneen sävyisäksi ja katuvaksi, tottelemattoman kuuliaiseksi. Ihmisen syntinen luonto on tullut osaksi hänen jokapäiväistä elämäänsä. Mutta sana vapauttaa kaikista lihallisista himoista. Se tuomitsee ihmisen aikomukset ja ajatukset. Se erottaa sielun ja hengen, luut ja ytimet, poistaa lihan himot ja tekee ihmiset halukkaiksi kärsimään Herransa tähden.” MS. 1901.

12.7. Torstai, ilta

Ef. 6:17

”Jos sinä olet ymmärtäväinen kristitty, niin sinä pidät yllä kristillistä elinvoimaa etkä

anna vaikeuksien säikähdyttää itseäsi. Silloin sinä teet Jumalan tekoja niin pimeinä kuin valoisinakin aikoina, niin varjossa kuin päivänpaisteessa, koetuksissa yhtäläisesti kuin tyyneissä ja rauhallisissa olosuhteissa. Totuus täytyy löytyä sinun sydämestäsi ja sen on oltava yhtä sinun kanssasi, niin että mitkään kiusaukset ja mielipiteen vaihdot eivät saa sinua antamaan periksi saatanan ehdotuksille ja kavaluudelle. Totuus on kallisarvoinen. Se on aikaansaanut tärkeitä muutoksia elämässä ja luonteessa, harjoittanut ainutlaatuista vaikutusta sanoihin, käytökseen, ajatuksiin ja toimintaan." MS. 1894

13.7. Perjantai, aamu

1.Tim. 4:12

"Vetoan nuoriin: Ajatelkaa, miten te elästel Kukaan nuori ihminen ei voi vastustaa saatanan kiusauksia ellei totuus puhdistavine, kohottavine voimineen asu hänen sydämessään. Totuudella on jalostava vaikutus elämään. Se suorittaa jumalallista valvontaa, joka vartioi mieltä ja herättää meidät taisteluun saatanan hyökkäyksiä vastaan. Totuuden jumalallisesta vaikutuksesta mieleemme vahvistuu, ajatuskyky saa uutta voimaa ja saamme suuremman tiedon ainoasta oikeasta Jumalasta ja siitä, jonka Hän on lähettänyt, Jeesuksesta Kristuksesta. Älkäämme himmentäkö totuutta riippumalla tavoissa ja töissä, jotka eivät sovi yhteen pyhittyneen luonteen kanssa, vaan suojelkaamme sitä kuin suuriarvoisinta aarretta." Yl. 1899.

13.7. Perjantai, ilta

Tiit. 2:17

"Tahtovatko nuoret kääntää kasvonsa taivasta kohti? Haluavatko he avata mielensä Vanhurskauden auringolle? Haluavatko he avata sydämen oven apposen auki ja kutsua Jeesuksen tervetulleeksi sisälle? Mitä ihmeellisen kaunista persoonallisuutta ilmaisikaan Jeesus päivittäisessä elämässään! Hänen tulee olla esikuvamme. Siinä täytyy tehdä suuri työ, kun luonne muovataan jumalallisen mallin mukaiseksi. Kristuksen armon täytyy muovata koko olemuksemme eikä voitto tule täydelliseksi ennen kuin taivas jatkuvasti saa todistaa ystävällisiä tunteita, kristillistä rakkautta ja hyviä tekoja Jumalan lapsen elämässä." Yl. 1899.

14.7. Sapatti, aamu

Jer. 15:16

"Yöllisessä näyssä seisoin seurakunnan edessä ja puhuin kokoontuneille uskosta ja koetin saada heidät ymmärtämään, että he siinä suhteessa olivat kaukana jäljessä. Heillä oli vain puutteellisia tietoja Jumalastaan ja Vapahtajastaan. Koetin osoittaa heille, että heidän täytyy vakaumuksella pystyä toistamaan Johanneksen sanoja: 'Katso, Jumalan Karitsa, joka pois ottaa maailman synnin!' ja että heidän tulee katsella Jeesusta heidän syntiensä kantajana. Silloin Jumalan sana esiintyi minulle kauniissa, säteilevässä valossa. Sivun jälkeen kääntyi ja minä luin sen armollisen kutsun ja kehotuksen etsiä Jumalan kunniaa ja Jumalan tahtoa, ja silloin kaikki muu annettaisiin minulle sen lisäksi." L. 1898.

14.7. Sapatti, ilta

Kol. 3:15

"Tutki sanaal! Kaikki muu lukeminen merkitsee vähän siihen verrattuna. Älä kuormita ajatuskykyäsi halvalla ja tyydyttämättömällä. Jumalan sanasta löydät runsaasti katetun pöydän - se on Herran pöytä, niin että voit syödä ja tulla kylläiseksi. Jumalan lupaukset ovat niin kirkkaat ja selvät kuin ne olisivat kirjoitetut

kultakirjaimin. Miksi, niin, miksi niitä ei arvosteta? Miksi sydän ei ole täynnä kiitosta ja ylistystä? Miksi te olette niin hiljaisia? Puheen lahjaa ei käytetä oikealla tavalla. Anna kyvyn, joka ilmenee hyvänä ilmaisutapana, suuntautua Jumalaa kohti kiitoksessa ja ylistyksessä kirkastaen Hänen nimeänsä." L. 1898.

15.7. Sunnuntai, aamu

Ps. 63:6

"Löytyy 'lihavuutta ja rasvaa' kaikille, jotka etsivät totuutta kuin kullankaivaja etsii kultaa. Mitä Jumala tahtoo opettaa? Jesaja vastaa: 'Sillä näin sanoo Korkea ja Ylhäinen, jonka asumus on iankaikkinen ja jonka nimi on Pyhä: Minä asun korkeudessa ja pyhyydessä ja niitten tykönä, joilla on särjetty ja nöyrä henki, että minä virvoittaisin nöyriä hengen ja saattaisin särjettyjen sydämet eläviksi,' ne jotka näkevät pahan kääntymättömässä mielessään ja jotka katuivat ja surevat elämää, joka niin puutteellisesti edustaa Kristusta." L. 1903.

15.7. Sunnuntai, ilta

Jes. 66:2

"Tee Jumalan lupaukset omiksesi! Koetusten ja kiusausten tullessa nämä lupaukset ovat sinulle taivaallisen lohdutuksen lähteenä. Tutkiessasi Sanaa se tulee sinulle viisauden lähteeksi. Sillä tavalla sinä syöt ja juot Jumalan Pojan lihaa ja verta. Herra rakastaa meitä ja meidän tulee myös rakastaa Häntä koko sydämestämme. Pyydä, että Hän johtaa sinut koko täyteen totuuteen. Hän tulee tekemään sen. Hän toivoo saavansa tehdä sen. Hän odottaa, että sinä todellisessa nöyryydessä ja lujassa uskossa pyydät Häntä kuulemaan ja vastaamaan sinulle." L. 1903.

16.7. Maanantai, aamu

Fil. 3:8

"Mikä on Jumalan tahto? Mitä minun tulee tehdä kirkastaakseni Jumalaa? Velvollisuuteni on jakamattomalla rakkaudella palvella Vapahtajaani. Minä pidän kaiken muun tappiona voittaakseni Kristuksen. Taivas, iankaikkinen elämä, merkitsee kaikkea minulle, ja Kristus on kuollut puolestani, jotta minä kerran saisin omistaa ikuisen kirkkauden. Meillä ei ole varaa tehdä erehdystä kun iankaikkiset asiat ovat kyseessä. On hyvin kiittämätöntä meidän olla välinpitämättömiä Jumalan vaatimuksille. Emme voi työntää pois suurta pelastusta ja samanaikaisesti tuntea itsemme syyttömiksi." MS.

16.7. Maanantai, ilta

Joh. 14:18

"Rakastakaamme Jumalaa yli kaiken älkäämme salliko minkään tulla meidän ja Jumalamme välille. Meidän täytyy valvoa ja puolustaa sitä valoa, jonka Jumala on antanut valaista tietämme, meidän täytyy näyttää taivaalle, että me arvostamme jokaista valonsädettä ja jaamme sitä valoa myös toisille. Me olemme Jumalan edessä edesvastuussa harjoittamastamme vaikutuksesta. Vaikka meidät pakotettaisiin seisomaan näennäisesti yksinämme, niin me emme kuitenkaan ole yksin, sillä Kristus on kanssamme rohkaisemassa, vahvistamassa ja siunaamassa meitä. Hän tuntee jokaisen sydämen toivomuksen ja jokaisen ajatukset ja aikomukset." MS. 1893.

17.7. Tiistai, aamu

2. Piet. 1:10

"Maailman Vapahtaja on kehottanut meitä 'utkimaan kirjoituksia'. 'Kirjoitukset'

sisältävät runsaan varaston ihmiselle ja voimakkaimmat ponnistukset tehdään vaikuttamaan hänet katumukseen, parannukseen ja kuuliaisuuteen. Joka etsii totuutta, lukee, miettii ja liikuttuu sydämensä syvyydestä siitä, mitä armollinen Jumala on tehnyt ja jatkuvasti tekee hänen hyväkseen. Hän hämmästyä sitä, että hän ei koskaan ole voinut niin välinpitämättömästi kohdata tämän äärettömän rakkauden ja anteeksiannon, joka on tarjottu hänelle, sillä pelastaessaan ihmisen Jumala antoi suurimman, mitä Hän voi antaa. Jos ne, jotka ovat näin suuren rakkauden kohteena, hylkäävät pelastuksen, niin taivas ei voi tehdä enää mitään heidän hyväkseen." Yl. 1887.

17.7. Tiistai, ilta

Hebr. 2:3

"Meidän täytyy tutkia ja miettiä näitä suuria kysymyksiä, ettei välinpitämättömyys valtaisi meitä ja me paatuisimme niin, ettemme nöyrästi voisi hyväksyä pelastussuunnitelman ehtoja ja tulisimme liian ylpeiksi nähdäksemme nöyrinä oman langenneen tilamme. Voimakkainkaan enkeli ei voinut hankkia sovitusta synneillemme. Enkelin luonto yhdistettynä ihmisen luontoon ei voinut tulla yhtä kalliiksi, yhtä korotetuksi kuin Jumalan laki. Ainoastaan Jumalan Poika saattoi tuoda uhrin, joka voitiin hyväksyä. Jumala itse tuli ihmiseksi ja kantoi kaiken sen vihan, jonka synty oli aiheuttanut. Vain Hän, joka itse on jumalallinen saattoi välittää Jumalan ja ihmisen välillä. Ihmisen lunastus on kysymys, joka todella haastaa ajatuskyvyn äärimmilleen." Yl. 1887.

18.7. Keskiviikko, aamu

Joh. 7:17

"Mitä antautuvammin ja perusteellisemmin me tutkimme totuutta, sitä selvempinä totuuden todisteet esiintyvät. Mitä lähemmäksi me tulemme kaiken viisauden Jumalaa, yhdistyen Häneen joka loi kaikki, sitä syvemmäksi tietomme tulee ja sitä täydellisemmin me ymmärrämme jumalallisen totuuden. Jumala on armossaan antanut ihmiselle hyvän ymmärryksen ja meidän tulisi kehittää tätä kykyä niin, että tulisimme kelvollisiksi tutkimaan ja ymmärtämään syvyyksiä Jumalan luonteessa, sanassa ja teoissa. Jumalan rakkauden aarrekkainio avautuu sille, joka on altis ja kuuliainen."

18.7. Keskiviikko, ilta

Joh. 7:18

"Yhdistymällä Jumalaan ihminen hienostuu, syvenee ja jalostuu. Joka haluaa oppia tuntemaan jumalallisia totuuksia hänelle Jumala ilmaisee salattuja ihmeitä, jotka ovat sellaisen käsityskyvyn ulkopuolella, jota Jumalan Henki ei ole valaissut. Pelastuksen suuri lahja on asetettu ulottuvillemme Isän ja Pojan suurella uhrauksella. Tämän pelastuksen halveksiminen on Isän ja Hänen lähettämänsä Pojan halveksimista. Lunastussuunnitelman suuruus ja laajuus tekee sen sellaiseksi, ettei sitä voida verrata mihinkään muuhun. Se voidaan käsittää vain hengellisesti, ja se kasvaa sitä mukaa kuin me tarkastelemme sitä. Nähdessämme Jeesuksen kuolevan ristillä ja tietäessämme, että meidän syntiemme tähden Hänen täytyi viattomana kärsiä, me kumarrumme Hänen edessään ihmetyksellä ja rakkaudella." RH. 1891.

19.7. Torstai, aamu

Ps. 34:12

“Pienokaisia tulisi kasvattaa lapsellisen yksinkertaisesti. Heitä pitäisi opettaa tyytymään niihin pikku tehtäviin, leikkeihin ja elämyksiin, jotka ovat luonnollisia heidän iässänsä. Lapsuutta voidaan verrata lehteen, jolla on oma kauneutensa. Lapsia ei pitäisi tehdä pikkuvanhoiksi, vaan heidän pitäisi saada mahdollisimman kauan pysyä lapsekkaan raikkaina ja herttaisina. Pienet lapsetkin voivat olla kristittyjä ikänsä mukaisine kokemuksineen, eikä Jumala heiltä muuta odotakaan. He tarvitsevat hengellisten asioiden opetusta, ja vanhempien pitäisi parhaansa mukaan auttaa heitä saamaan luonteensa Kristuksen luonteen kaltaiseksi.” Kr. v. 56.

19.7. Torstai, ilta

Matt. 7:16

“Jokainen kylvetty siemen tuottaa lajinsa mukaisen sadon. Näin käy myös ihmiselämässä. Meidän kaikkien on tarpeellista kylvää säälin, myötätunnon ja rakkauden siemeniä, sillä joudumme niittämään sen, mitä kylvämme. Vähäinenkin luonteessa ilmenevä itsekkyytys, itserakkaus, omahyväisyys ja mielitekojen tyydyttäminen tuottaa vastaavanlaista satoa. Itselleen elävä kylvää lihaansa ja niittää lihasta turmeluksen.” Kr. v. 56.

20.7. Perjantai, aamu

Matt. 13:23

“Nämä ovat vain muutamia niistä monista opetuksista, joita kätkeytyy luonnon elävään vertaukseen kylväjästä ja siemenestä. Koettaessaan selittää näitä opetuksia vanhempien ja opettajien tulisi liittää esitykseensä käytännöllistä työtä. Saakoot lapset itse muokata maata ja kylvää siementä. Työskentelyn aikana vanhempi tai opettaja voi selittää, miten sydämen puu-tarhaan kylvetään joko hyvää tai huonoa siementä ja miten sydän on muokattava totuuden kylvöä varten samoin kuin puu-tarha on muokattava luonnollista siemenkylvöä varten. Siementä maahan kätettäessä he voivat esittää opetuksen Kristuksen kuolemasta, ja siementen noustua oraalle he voivat opettaa lapsille ylösnousemusestotisuuden. Ja taimien kasvaessa voidaan luonnollisen ja hengellisen kylvämisen rinnastusta jatkaa edelleen.” Kr. v. 58.

20.7. Perjantai, ilta

Joh. 15:5

“Ei kukaan ole niin viheliäinen eikä kukaan ole langennut niin syväälle, että olisi joutunut tämän voiman vaikutuksen ulkopuolelle. Uusi elämän periaate juurrutetaan kaikkiin, jotka antautuvat Pyhän Hengen vaikutuksen kohteiksi, ja ihmisluonnosta hävinnyt Jumalan kuva palautetaan siihen. Mutta ihminen ei voi muuttaa itseään omalla tahdonvoimallaan. Hänellä ei ole sellaista voimaa, joka pystyisi aikaansaamaan tämän muutoksen. Hapatus, joka on täysin ulkopuolista, täytyy sekoittaa jauhoihin, ennen kuin toivottu muutos voi tapahtua niissä. Samoin syntisen täytyy vastaanottaa Jumalan armo ennen kuin hän voi tulla kelvolliseksi kirkkauden valtakuntaan. Ei kaikki se sivistys ja koulutuskaan, minkä maailma voi antaa, pysty muuttamaan rappeutunutta synnin lasta taivaan lapseksi. Uudistavan voiman täytyy tulla Jumalalta. Muutoksen voi aikaansaada vain Pyhä Henki. Kaikkien, jotka haluavat pelastua — olkoot he ylhäisiä tai

alhaisia, rikkaita tai köyhiä – täytyy päästää tämä voima vaikuttamaan itsessään.”
Kr. v. 61.

21.7. Sapatti, aamu

Joh. 6:63

“Pyhän Hengen vaikuttaman sydämen kääntymyksen suuri totuus ilmenee Kristuksen sanoista Nikodeemukselle: »Totisesti, totisesti minä sanon sinulle: joka ei synny uudesti, ylhäältä, se ei voi nähdä Jumalan valtakuntaa. Mikä lihasta on syntynyt, on liha; ja mikä Hengestä on syntynyt, on henki. Älä ihmettele, että minä sanoin sinulle: teidän täytyy syntyä uudesti, ylhäältä. Tuuli puhaltaa, missä tahtoo, ja sinä kuulet sen huminan, mutta et tiedä, mistä se tulee ja minne se menee; niin on jokaisen, joka on Hengestä syntynyt» (Joh. 3: 3–8).” Kr. v. 61, 62.

21.7. Sapatti, ilta

Joh. 6:64

“Mutta usein herää kysymys, miksi sitten on niin monia, jotka sanovat uskovansa Jumalan sanaan mutta joissa ei havaita sanojen, mielen ja luonteen uudistumista? Miksi on niin monia sellaisia, jotka eivät voi sietää että heidän aikeitaan ja suunnitelmiaan vastustetaan, jotka ovat luonteenlaadultaan epäpyhiä ja jotka puhuvat tylästi, käskevästi ja kiihkeästi? Heidän elämässään ilmenee samaa itserakkautta, samaa itse hemmottelua, samaa kiivautta ja äkkipikaisuutta kuin maailmallistenkin elämässä. He ovat niin herkästi loukkaantuvan ylpeitä, seuraavat luonnollisia taipumuksiaan ja ovat luonteeltaan niin turmeltuneita kuin eivät lainkaan tuntisi totuutta. Tämä kaikki johtuu siitä, etteivät he ole kääntyneitä. He eivät ole panneet totuuden hapatusta syvälle sydämeensä. Se ei ole päässyt tekemään työtään. He eivät ole jättäneet luonnollisia ja hankittuja pahoja taipumuksiaan sen voiman muutettaviksi. Heidän elämänsä osoittaa, ettei heillä ole Kristuksen armoa ja etteivät he usko, että hänen voimansa muuttaa luonteen.” Kr. v. 64.

22.7. Sunnuntai, aamu

Hebr. 4:12

“Jumalan sanan tulee päästä vaikuttamaan pyhittävästi kaikkeen seurustelumme lähimmäistemme kanssa. Totuuden hapatus ei herätä kilpailumieltä, kunnianhimoa eikä voitonhalua. Todellinen, taivassyntyinen rakkaus ei ole itsekästä eikä häilyvää. Se ei kaipaakaan ihmisten kiitosta. Jumalan armon vastaanottanut ihminen uhkuu sydäimestään rakkautta Jumalaa ja niitä kohtaan, joiden puolesta Kristus kuoli. Hän ei tavoittele tunnustusta itselleen. Hän ei rakasta toisia sen perusteella, että he rakastavat ja miellyttävät häntä tai arvostavat hänen ansioitaan, vaan koska Kristus on lunastanut heidät omikseen. Jos hänen vaikuttamiansa, sanojaan tai tekojaan käsitetään tai tulkitaan väärin, ei hän loukkaannu siitä vaan säilyttää rauhallisuutensa. Hän on ystävällinen, harkitseva ja vaatimaton mutta kuitenkin toiveikas ja luottaa aina Jumalan armoon ja rakkauteen.” Kr. v. 65.

22.7. Sunnuntai, ilta

Kol. 4:3

“Totuuden hapatus muuttaa koko ihmisen ja tekee karkean hienostuneeksi, ankaran lempeäksi ja itsekkään anteliaaksi. Siinä saastainen puhdistuu ja tulee

pestyksi Karitsan verellä. Elämää antavalla voimallaan se saattaa ihmisen mieleltään ja sielultaan sopusointuun jumalallisen elämän kanssa. Ihminen pääsee ihmisluonnossaan osallistumaan jumalallisuudesta. Luonteen jalostuminen ja täydellistyminen tuottaa kunniaa Kristukselle. Näiden muutosten tapahtuessa enkelit puhkeavat riemu-lauluihin, ja Jumala ja Kristus iloitsevat sieluista, jotka ovat muuttuneet jumalallisen esikuvan kaltaisiksi.” Kr. v. 65.

23.7. Maanantai, aamu

Sananl. 2:4, 5

“Entisaikaan ihmisten tapana oli kätkeä aarteensa maahan. Varkaudet ja ryöstöt olivat yleisiä. Ja aina kun hallitusvalta vaihtui, suuromistajilta kiskottiin useinkin raskaat verot. Lisäksi vihollisjoukkojen ryöstöretket olivat alituisena uhkana. Niinpä rikkaat koettivat säilyttää varansa kätkemällä ne, ja maan povessa niiden katsottiin pysyvän hyvässä piilossa. Mutta usein kätköpaikka unohtui; kenties kuolema tavoitti omistajan, tai ehkä hän joutui vankilaan tai maanpakoon ja niin eroon aarteestaan, jolloin hänen vaivoin säilyttämänsä rikkaus jäi jonkun onnekkaan löydettäväksi. Kristuksen aikana ei ollut niinkään epätavallista, että viljelemättömästä maasta löydettiin vanhoja rahoja sekä kulta- ja hopeakoruja.” Kr. v. 66.

23.7. Maanantai, ilta

Apt. 17:11

“Eräs mies vuokraa pellon, ja kun hän kyntää sitä, härkien vetämä aura paljastaa maahan kätketyn aarteen. Kun mies saa näkyviinsä tämän aarteen, hän käsittää voivansa nyt rikastua. Hän painaa kullat takaisin mullan sisään, palaa kotiinsa ja myy kaiken mitä hänellä on saadakseen ostetuksi tuon pellon kultineen. Kotiväki ja naapurit pitävät hänen menettelyään mielettömänä. Heistä tuo hoitamaton pelto ei näytä minkään arvoiselta. Mutta mies tietää kyllä mitä tekee, ja kun hän on saanut pellon omistukseensa, hän penkoo sen joka kohdan päästäkseen käsiksi koko aarteeseen, mihin hänellä nyt on oikeus.” Kr. v. 66.

24.7. Tiistai, aamu

1. Piet. 1:23

“Tämä vertaus kuvailee taivaallisen aarteen arvoa ja sitä vaivannäköä, mikä sen saamiseksi olisi uhrattava. Pellon aarteen löytäjä oli valmis luopumaan kaikesta omastaan ja työskentelemään väsymättä, kunnes saisi haltuunsa tuon kätketyn rikkauten. Samoin ei taivaallisen aarteen löytäjäkään pidä mitään vaivannäköään liian suurena eikä mitään uhrausta liian kalliina saadakseen omakseen totuuden aarteet. Vertauksessa aarteen sisältänyt pelto kuvaa Pyhää Raamattua. Ja evankeliumi on tuo aarre. Mutta ei maakaan kaikkine kulta-suonineen ja jalokivineen ole niin täynnä kalleuksia kuin Jumalan sana.” Kr. v. 67.

24.7. Tiistai, ilta

1. Piet. 4:11

“Joku saattoi ylittää sen paikan, mihin aarre oli kätketty. Perin uupuneena hän saattoi istahtaa puun alle tietämättä, mitä rikkauksia sen juurelle oli pantu piiloon. Näin oli käynyt juutalaisille. Kulta-aarteen tavoin totuus oli uskottu heprealaisille. Kristus itse oli perustanut taivaan hyväksymän juutalaisjärjestelmän. Lunastuksen suuret totuudet verhottiin vertauskuvin. Mutta kun Kristus tuli, juutalaiset eivät tunteneet häntä, johon kaikki nämä vertauskuvat viittasivat. Heillä oli kyllä käsillä

Jumalan sana, mutta sukupolvesta toiseen siirtyneet perimätiedot ja Kirjoitusten inhimilliset tulkinnat kätkivät heiltä totuuden sellaisena kuin se on Jeesuksessa. He eivät enää tajunneet pyhien Kirjoitusten hengellistä merkitystä. Kaiken tiedon aarreaitta oli heille avoinna, mutta he eivät tienneet sitä.” Kr. v. 67.

25.7. Keskiyö, aamu

Hebr. 11:26

”Samoin ihmiset tänä aikana etsivät kiihkeästi maallista aarretta. Itsekkäät, kunnianhimoiset ajatukset valtaavat heidän mielensä. Saadakseen maailmallista rikkautta, kunniaa tai valtaa he asettavat ihmisten säädökset, perimätiedot ja vaatimukset Jumalan vaatimusten yläpuolelle. Hänen sanansa aarteet ovat heiltä kätkössä. »Luonnollinen ihminen ei ota vastaan sitä, mikä Jumalan Hengen on; sillä se on hänelle hullutus, eikä hän voi sitä ymmärtää, koska se on tutkisteltava hengellisesti» (1 Kor. 2: 14). »Mutta jos meidän evankeliumimme on peitossa, niin se peite on niissä, jotka kadotukseen joutuvat, niissä uskottomissa, joiden mielet tämän maailman jumala on niin sokaissut, ettei heille loista valkeus, joka lähtee Kristuksen kirkkauden evankeliumista, hänen, joka on Jumalan kuva» (2 Kor. 4: 3,4).”

25.7. Keskiyö, ilta

2. Tim. 3:16

”Todellinen korkeampi kasvatus saadaan tutkimalla ja noudattamalla Jumalan sanaa. Mutta kun Jumalan sana syrjäytetään ja luetaan mieluummin sellaisia kirjoja, jotka eivät johda Jumalan luo ja taivaan valtakuntaan, niin näin saatu kasvatus on vain tuon käsitteen vääristelyä. Luonnossa on ihmeellisiä totuuksia. Maa, meri ja taivas ovat täynnä totuutta. Ne ovat opettajiamme. Luonto julistaa taivaallisen viisauden ja ikuisen totuuden opetuksia. Mutta langennut ihminen ei käsitä niitä. Synti on niin sumentanut hänen näkemyksensä, että hän yrittäessään yksin tulkita luontoa asettaa sen Jumalan yläpuolelle. Ne, jotka hylkäävät Jumalan sanan, eivät voi saada luonnosta oikeita opetuksia. He vääristelevät luonnon opetuksen sellaiseksi, että se kääntää mielen pois Luojasta.” Kr. v. 70.

26.7. Torstai, aamu

Dan. 5:11

”Monet pitävät ihmisviisautta jumalallisen Opettajan viisautta parempana ja Jumalan oppikirjaa vanhanaikaisena, tunkkaantuneena ja ikävänä. Mutta Pyhän Hengen elävöittämät eivät pidä sitä sellaisena. Heille on paljastunut verraton aarre, ja he ovat valmiit myymään kaiken saadakseen ostetuksi pellon, joka sisältää sen. He eivät valitse maineeltaan suurten kirjoittajien teoksia, jotka sisältävät pelkkiä otaksumia, vaan Hänen sanansa, joka on suurin kirjoittaja ja opettaja, minkä maailma on koskaan on tuntenut ja joka uhrasi henkensä puolestamme, jotta meillä hänen kauttaan olisi iankaikkinen elämä.” Kr. v. 71.

26.7. Torstai, ilta

Luuk. 11:31

”Saatana vaikuttaa ihmisten mieleen saaden heidät luulemaan, että he ilman Jumalaakin voivat hankkia itselleen erinomaista tietoa. Petollisella todistelullaan hän sai Aadamin ja Eevan epäilemään Jumalan sanaa ja omaksumaan sen asemesta teorian, mikä johti tottelemattomuuteen. Ja hänen saivartelunsa aikaansaa nykyään samaa kuin aikoinaan Eedenissä. Kun opettajat sekoittavat

opetukseensa uskomattomien kirjoittajien mielipiteitä, niin he istuttavat nuorten mieleen aatteita, jotka saavat heidät epäilemään Jumalaa ja rikkomaan hänen lakiaan. Mutta he eivät osaa oivaltaa menettelynsä vakavuutta eivätkä aavistaa sen seurauksia.” Kr. v. 71.

27.7. Perjantai, aamu

1. Joh. 2:5

”Meidän tulee tutkia Jumalan sanaa ja perehdyttää lapsemme sen sisältämiin totuuksiin. Se on ehtymätön aarre, mutta varsin monet eivät löydä tätä aarretta, koska eivät etsi sitä niin että todella saisivat sen haltuunsa. He tyytyvät pelkkiin olettamuksiin totuudesta ja katsovat jo pinnallisellakin työllä saavansa esille kaiken oleellisen. He pitävät toisten lausumia totuutena ja ovat liian veltoja paneutuakseen itse utterasti ja vakavasti siihen työhön, jota sanassa kuvataan kätkeytyn aarteen kaivamisella. Mutta ihmisten tutkielmat eivät ole vain epäluotettavia vaan suorastaan vaarallisia, sillä ne vaihtavat ihmisen Jumalan paikalle ja ihmisten lausumat hänen sanansa »Näin sanoo Herra» paikalle.” Kr. v. 72.

27.7. Perjantai, ilta

1. Kor. 2:5

”Inhimillisillä teorioilla ja olettamuksilla ei koskaan päästä ymmärtämään Jumalan sanaa. Ne, jotka luulevat ymmärtävänsä filosofiaa, katsovat selityksiään tarvittavan paljastamaan tiedon arteen ja estämään harhaoppeja tunkeutumasta kirkkoon. Mutta juuri nämä selitykset ovat tuoneet siihen vääriä teorioita ja harhaoppeja. Ihmiset ovat ponnistelleet epätoivoisesti selittääkseen pulmallisina pitämiään Raamatun kohtia, mutta useinkin he ovat vain pimentäneet sen, mitä ovat koettaneet selvittää.” Kr. v. 72.

28.7. Sapatti, aamu

Kol. 1:28

”Raamattua ei tarvitse lukea perinteen tai inhimillisen olettamuksen himmeässä valossa. Yhtä hyvin voisimme koettaa valaista aurinkoa soihdulla kuin selittää Raamattua perimätiedon tai mielikuvituksen avulla. Jumalan pyhä sana ei tarvitse maan lepattavaa tuikua saadakseen kirkkautensa näkyviin. Se on itsessään valo – Jumalan kirkkaus ilmaistuna, ja sen rinnalla jokainen muu valo on hämärä.” Kr. v. 73.

28.7. Sapatti, ilta

Ef. 5:10, 11

”Tottelemattomuus on aiheuttanut sen, että Raamatusta saatavaa tietoa on valtava määrä jäänyt aivan suljetun oven taakse. Ymmärtäminen edellyttää kuuliaisuutta Jumalan käskyille. Ei Raamattu ole tarkoitettu vain tyydyttämään ihmisten ennakkoluuloja ja intoilua. Sitä voivat ymmärtää vain ne, jotka nöyrästi etsivät tietoa totuudesta voidakseen noudattaa sitä. Kysytkö, mitä sinun on tehtävä pelastuaksesi? Sinun on ensin luovuttava ennakkokäsityksistäsi sekä perityistä ja hankituista aatteistasi. Jos tutkit Raamattua vain saadaksesi tukea omille mielipiteillesi, et koskaan tavoita totuutta. Tutki saadaksesi tietää, mitä Herra sanoo. Jos pääset tutkiessasi varmuuteen jostakin asiasta tai jos huomaat entisten käsityksesi olevan ristiriidassa totuuden kanssa, niin älä tulkitse totuutta väärin omien uskomustesi mukaisesti, vaan vastaanota saamasi valo. Avaa

mielesi ja sydämesi »näkemään ihmeitä» Jumalan sanasta.” Kr. v. 74.

29.7. Sunnuntai, aamu

Fil. 1:10

”Kukaan ei voi tutkia Raamattua Kristuksen hengessä tulematta palkituksi. Kun ihminen antautuu lapsen tavoin opetettavaksi ja jättäytyy kokonaan Jumalalle, hän löytää totuuden hänen sanastaan. Jos ihmiset olisivat kuuliaisia, he ymmärtäisivät Jumalan hallinnon johtoaatteen. Taivainen maailma avaisi armon ja kirkkauden kammionsa tutkittaviksi. Louhiessaan totuuden kaivoksia ihmiset jalostuisivat aivan toisenlaisiksi nykyisestäään. Meillä ei enää olisi vain hämärää käsitystä lunastuksen salaisuudesta, Kristuksen ihmiseksi tulosta ja hänen sovitushristaan. Me ymmärtäisimme niitä entistä paremmin ja osaisimme lisäksi antaa niille valtavasti suuremman arvon.” Kr. v. 75, 76.

29.7. Sunnuntai, ilta

Mark. 16:15

”Kristuksen evankeliumi on siunaus, jonka kaikki voivat omistaa. Köyhimmät pystyvät yhtä hyvin kuin rikkaimmatkin saamaan pelastuksen, sillä sitä ei voida lunastaa tämän maailman rikkauksilla. Se saadaan auliilla kuuliaisuudella, antamalla itsemme Kristukselle hänen itsensä lunastamana omaisuutena. Ei korkeinkaan kasvatusta ja koulutusta sinänsä voi viedä ihmistä lähemmäksi Jumalaa. Fariseus oli ajallisesti ja hengellisesti kaikin puolin muita edullisemmassa asemassa, ja niinpä hän kerskuikin: »Minä olen rikas, minä olen rikastunut enkä mitään tarvitse», ja kuitenkin hän oli »viheliäinen ja kurja ja köyhä ja sokea ja alaston» (Jae 17). Kristus tarjosi fariseuksillekin kallis-arvoista helmeä, mutta halveksien he torjuivat sen, ja hän sanoi heille: »Publikaanit ja portot menevät ennen teitä Jumalan valtakuntaan» (Matt. 21: 31).” Kr. v. 80.

30.7. Maanantai, aamu

1. Kor. 2:2

”Mutta eniten meidän tulee mietiskellä Kristusta kallisarvoisena helmenä ja sitä etuoikeuttamme, että saamme omistaa tämän taivaallisen aarteen. Pyhä Henki ilmaisee ihmisille tuon kalliin helmen arvon. Pyhä Henki vaikuttaa voimakkaasti silloin, kun tätä taivaallista lahjaa erityisesti etsitään, ja se löydetään. Kristuksen aikana monet kuuluivat evankeliumiin, mutta väärän opetuksen sokaisemina he eivät nähneet, että tuo nöyrä galilealainen opettaja oli Jumalan lähettämä. Mutta kun Kristus taivaaseen astumisensa jälkeen nousi sen valtakuntansa valtaistuimelle, jossa hän toimii ihmisten välimiehenä, se ilmaistiin Pyhän Hengen vuodatuksella. Henki annettiin helluntaipäivänä. Kristuksen todistajat julistivat ylönousseen Vapahtajan voimaa. Taivaallinen valo loisti Kristuksen vihollisten pettämiä sokaistuun mieleen. Nyt he näkivät hänet korotettuna »päämieheksi ja vapahtajaksi, antamaan Israelille parannusta ja syntien anteeksiantamusta» (Ap.t. 5:31).” Kr. v. 81.

30.7. Maanantai, ilta

Apt. 1:8

”He näkivät hänet taivaan kirkkauden ympäröimänä, valmiina jakamaan rajattomia aarteita kaikille, jotka kääntyisivät kapinallisuudestaan. Kun apostolit julistivat sitä kirkautta, joka ainokaisella Pojalla on Isältä, se sai kolmetuhatta sielua näkemään oman tilansa todella syntiseksi ja turmeltuneeksi sekä Kristuksen

ystäväkseen ja lunastajakseen. Ihmississä vaikuttava Pyhän Hengen voima korotti ja kirkasti Kristusta. Usko sai nämä uskovaiset ymmärtämään, että hän oli antautunut nöyryytyksiin, kärsimyksiin ja kuolemaan, jotta he eivät hukkuisi, vaan heillä olisi iankaikkinen elämä. Kun Henki ilmaisi Kristuksen, he tajusivat hänen voimansa ja majesteettiutensa ja ojensivat uskossa kätensä hänen puoleensa sanoen: »Minä uskon.» Kr. v. 81.

31.7. Tiistai, aamu

Gal. 5:24

”Jokainen kristitty näki veljessään ilmauksen jumalallisesta hyväntahtoisuudesta ja rakkaudesta. Heillä oli vain yksi pääharrastus, joka voitti kaikki muut. Sydänten sopusointu vallitsi heidän keskuudessaan. Uskovien ainoana kunnianhimonä oli ilmaista Kristuksen kaltaista luonnetta ja laajentaa toiminnallaan hänen valtakuntaansa. »Ja uskovaisten suuressa joukossa oli yksi sydän ja yksi sielu. Ja apostolit todistivat suurella voimalla Herran Jeesuksen ylösnousemuksesta, ja suuri armo oli heillä kaikilla.» »Ja Herra lisäsi heidän yhteyteensä joka päivä niitä, jotka saivat pelastuksen» (Ap.t. 4: 32,33; 2: 47). Kristuksen henki elähdytti koko seurakunnan, sillä he olivat löytäneet kallisarvoisen helmen.” Kr. v. 82.

31.7. Tiistai, ilta

Gal. 6:14

Nämä tapahtumat tulevat toistumaan, vieläpä entistä suuremmalla voimalla. Pyhän Hengen vuodatus helluntaina oli syksystä sadetta, mutta keväinen sade on oleva vielä runsaampi. Henki odottaa vain anomistamme ja vastaanottoamme. Pyhän Hengen voima on jälleen ilmaiseva Kristuksen täyteydessään. Ihmiset havaitsevat taas kallisarvoisen helmen arvon ja sanovat apostoli Paavalin tavoin: »Mikä minulle oli voitto, sen minä olen Kristuksen tähden luenut tappioksi. Niinpä minä todella luen kaikki tappioksi tuon ylen kalliin, Kristuksen Jeesuksen, minun Herrani, tuntemisen rinnalla» (Pil. 3: 7,8).” Kr. v. 82.

E L O K U U

1.8. Keskiviikko, aamu

Room. 6:23

”Jumala ei toivo kenenkään tuhoutuvan. »Niin totta kuin minä elän, sanoo Herra, Herra, ei ole minulle mieleen jumalattoman kuolema, vaan se, että jumalaton kääntyy tieltänsä ja elää. Kääntykää, kääntykää pois pahoilta teiltänne; ja minkä tähden te kuolisitte» (Hes. 33:11). Niin kauan kuin koetusaikaa kestää, hänen Henkensä koettaa hartaasti kehottaen saada heidät vastaanottamaan elämän lahjan. Vain ne, jotka hylkäävät hänen hellän kutsunsa, jätetään tuhoutumaan. Jumala on julistanut, että synti täytyy hävittää kaikkeudelle turmiollisena pahana. Ne, jotka pitävät kiinni synnistä, tuhoutuvat sen hävityksessä.” Kr. v. 85.

1.8. Keskiviikko, ilta

Jes. 28:10

”Opettaessaan kansaa Kristus samalla kasvatti opetuslapsiaan tulevaan työhönsä. Kaikessa hänen opetuksessaan oli myös heille sopivia läksyjä. Esiitettyään vertauksen nuotasta hän kysyi heiltä: »Oletteko ymmärtäneet tämän kaiken?» He vastasivat hänelle: »Olemme.» Silloin hän toisella vertauksella osoitti heille, että he

olivat vastuussa saamistaan totuuksista. Hän sanoi: »Niin on jokainen kirjanoppinut, joka on tullut taivasten valta-kunnan opetuslapsiksi, perheenisännän kaltainen, joka tuo aarrekammiostaan esille uutta ja vanhaa.» ” Kr. v. 86.

2.6. Torstai, aamu

Room. 1:16

”Kaikki, jotka vastaanottavat evankeliumin sydämeensä, haluavat julistaa sitä. Taivaasta peräisin olevan Kristuksen rakkauden täytyy tulla julki. Ne, jotka ovat pukeneet päällensä Kristuksen, kertovat kokemuksestaan siitä, miten Pyhä Henki on johtanut heitä askel askeleelta — miten he ensin isosivat ja janosivat tietoa Jumalasta ja Jeesuksesta, jonka hän on lähettänyt, ja miten he sitten tutkivat Raamattua, rukoilivat, olivat sielunhädässä ja kuulivat lopulta Kristuksen sanat: »Sinun syntisi annetaan sinulle anteeksi.» Luonnotonta on kenenkään pitää näitä seikkoja salassa, eivätkä ne pidäkään, jotka ovat täynnä Kristuksen rakkautta. Siinä määrin kuin Herra on uskonut heille pyhää totuuttaan, he haluavat myös toisten osallistuvan samasta siunauksesta. Ja sitä mukaa kuin he tiedottavat muille Jumalan armon runsaista aarteista, heille annetaan yhä enemmän Kristuksen armoa. He tulevat sydämetään pienen lapsen kaltaisiksi, yksinkertaisiksi ja varauksettoman kuuliuaisiksi. Heidän sielunsa ikävöi pyhyyttä, ja heille ilmaistaan yhä enemmän totuuden ja armon aarteita annettavaksi maailmalle.” Kr. v. 86, 87.

2.8. Torstai, ilta

Sananl. 24:14

”Jumalan sana sisältää Vanhan testamentin yhtä hyvin kuin Uuden testamentinkin. Kumpikaan ei ole täydellinen ilman toista. Kristus julisti, että sekä Vanhan testamentin että Uuden testamentin totuudet ovat yhtä arvokkaita. Kristus oli yhtä paljon ihmisen lunastaja maailman alussa kuin tänäänkin. Ennen kuin hän verhosi jumaluutensa ihmisyyteen ja tuli maailmaamme, evankeliumia julistivat Adam, Seet, Eenok, Metusalah ja Nooa. Aabraham levitti sanomaa Kanaanin maassa ja Loot Sodomassa, ja sukupolvesta toiseen uskolliset sanansaattajat julistivat tietoa hänestä, joka oli tuleva. Kristus itse oli asettanut juutalaiset uhrimenot. Hän oli heidän uhrijärjestelmänsä perustus, kaiken heidän uskonnollisen palveluksensa perikuva. Uhritoimituksissa vuodatettu veri viittasi Jumalan Karitsan uhraamiseen. Kaikki vertauskuvalliset uhrin täytyivät hänessä.” Kr. v. 87, 88.

3.8. Perjantai, aamu

Luuk. 20:21

”Opetuksessaan Kristus esitti vanhoja totuuksia, joiden alkuunpanija hän itse oli, totuuksia, joita hän oli lausunut patriarkkojen ja profeettojen välityksellä. Mutta nyt hän valoi niihin uutta valoa. Miten erilaiselta niiden merkitys nyt näyttikään! Hänen selityksensä sai valoa ja hengellisyyttä tulvimaan niihin. Ja hän lupasi, että Pyhä Henki valaisisi opetuslapsia ja jatkuvasti selventäisi heille Jumalan sanaa. He voisivat esittää sen totuudet uudessa kauneudessaan.” Kr. v. 88.

3.8. Perjantai, ilta

Ps. 40:11, 12

”Jokaisella ajalla on jokin uusi totuuden kehittymä, Jumalan sanoma sen sukupolven ihmisille. Vanhat totuudet ovat tärkeitä, eikä uusi totuus ole vanhasta

riippumaton vaan sen ilmentäjä. Vain sikäli kuin ymmärrämme vanhat totuudet, voimme käsittää uuden. Kun Kristus halusi selvittää opetuslapsilleen ylösnousemuksensa totuutta, »hän alkoi Mooseksesta ja kaikista profeetoista ja selitti heille, mitä hänestä oli kaikissa kirjoituksissa sanottu» (Luuk. 24: 27). Mutta totuuden tuoreeseen esitykseen loistava valo kirkastaa vanhan totuuden. Hänellä, joka torjuu tai laiminlyö uuden, ei todella ole vanhaakaan. Hänen kohdallaan se menettää elinvoimansa ja muuttuu vain elottomaksi muodoksi.” Kr. v. 88, 89.

4.8. Sapatti, aamu

Joh. 1:15

”Monet, jotka väittävät uskovansa evankeliumin ja opettavansa sitä, tekevät samanlaisen virheen. He syrjäyttävät Vanhan testamentin kirjoitukset, joista Kristus sanoi: »Ne juuri todistavat minusta» (Jae 39). Hylkäämällä vanhan he itse asiassa hylkäävät myös uuden, sillä molemmat ovat erottamattoman kokonaisuuden osia. Kukaan ei voi esittää oikein Jumalan lakia ilman evankeliumia eikä evankeliumia ilman lakia. Laki on evankeliumi kirjaimellisessa muodossa, ja evankeliumi on laki elämässä ilmaistuna. Laki on juuri ja evankeliumi on sen tuottama tuoksuva kukka ja hedelmä.” Kr. v. 89.

4.8. Sapatti, ilta

1. Joh. 2:2

”Kristuksessa oleva ja häneltä saatava totuus on mittaamaton. Raamatun tutkija aivan kuin katsoo lähteeseen, joka syvenee ja laajenee sitä mukaa kuin hän tähyilee sen syvyksiin. Emme koko elämämme aikana pysty käsittämään sitä Jumalan rakkauden salaisuutta, joka sai hänet antamaan poikansa syntiemme sovituksi. Lunastajamme työ tässä maailmassa on ja tulee aina olemaan sellainen aihe, joka ylittää korkeimmatkin kuvittelumme. Vaikka ihminen pinnistäisi kaikki henkiset kykynsä päästäkseen tämän salaisuuden perille, hänen mielensä pakostakin väsyä kesken taivalta. Uutterinkin tutkija näkee edessään aavan, rannattoman meren.” Kr. v. 89, 90.

5.8. Sunnuntai, aamu

Room. 8:1, 2

”Elämämme tulee kytkeytyä Kristuksen elämään. Meidän tulee jatkuvasti osallistua hänestä, elämän leivästä, joka tuli alas taivaasta, ja juoda lähteestä, joka alati raikkaana kumpuaa runsaita aarteitaan. Jos pidämme katseemme aina Herraan kiinnitetynä ja kiitämme ja ylistämme häntä koko sydämeistämme, niin hengellinen elämämme säilyy aina raikkaana. Rukouksemme muuttuvat sävyltään keskusteluiksi Jumalan kanssa aivan kuin puhuisimme ystävän kanssa. Hän kertoo meille salaisuuksiaan henkilökohtaisesti. Usein tunnemme Jeesuksen läsnäolon suloisuutta. Palavin sydämin saamme usein kokea hänen lähestyvän meitä vaeltaakseen kanssamme niin kuin muinoin Eenokin kanssa. Milloin kristitty todella kokee tämän, hänen elämässään ilmenee yksinkertaisuutta, nöyryyttä, sävyisyyttä ja sydämen vaatimattomuutta, mikä osoittaa kaikille, joiden kanssa hän joutuu tekemisiin, että hän on ollut Jeesuksen seurassa ja oppinut hänestä.” Kr. v. 90.

5.8. Sunnuntai, ilta

2. Kor. 5:17

“Kun syömme Kristuksen lihan ja juomme hänen verensä, näkyvät iankaikkisen elämän vaikutteet sananpalveluksessamme. Siitä karsiutuvat pois kuluneet, usein toistetut ajatukset ja laimea, mielenkiinnoton saarnaaminen. Vanhat totuudet kyllä esitetään, mutta nähtyinä uudessa valossa. Myös totuuden julistukseen tulee uutta näkemystä, selvyyttä ja voimaa, jonka kaikki havaitsevat. Ne, joilla on etuoikeus kuunnella sellaista sanan-julistusta, tuntevat, jos ovat alttiita Pyhän Hengen vaikutukselle, uuden elämän vireyttävän voiman. Heissä syttyy Jumalan rakkauten tuli. Heidän käsityskykynsä herää tajuamaan totuuden kauneuden ja ylevyyden.” Kr. v. 91.

6.8. Maanantai, aamu

1. Kor. 12:11

“Jumalan pyhä, kasvattava henki on hänen sanassaan. Valoa, uutta ja kallisarvoista valoa, loistaa sen joka sivulta. Se ilmaisee totuuden, ja sen sanat ja lauseet soveltuvat selvinä ja ajankohtaisina joka tilanteeseen Jumalan äänenä, joka puhuu sielulle. Pyhä Henki puhuttelee mielellään nuoria ja paljastaa heille Jumalan sanan aarteita ja ihanuuksia. Suuren Opettajan lausumat lupaukset täyttävät tajunnan ja elähdyttävät mielen hengellisellä, jumalallisella voimallaan. Otollisen mielen maaperässä kehittyä jumalallisiin asioihin perehtyneisyys aivan kuin suoja-aidaksi kiusauksia vastaan.” Kr. v. 92.

6.8. Maanantai, ilta

Room. 8:29

“Antamalla meille sanansa Jumala on luovuttanut haltuumme jokaisen pelastuksemme edellyttämän totuuden. Tuhannet ovat ammentaneet vettä näistä elämän lähteistä silti vähääkään vähentämättä niiden antia. Tuhannet ovat katselleet Herraa ja muuttuneet saman kuvan kaltaisiksi. Hehkuvien mielin he puhuvat hänen luonteestaan ja kertovat, mitä Kristus on heille ja mitä he ovat Kristukselle. Mutta nämä tutkijat eivät ole tyhjentäneet näitä suuria ja pyhiä aiheita. Tuhannet muut voivat vielä ryhtyä tutkimaan pelastuksen salaisuuksia.” Kr. v. 93.

7.8. Tiistai, aamu

2. Kor. 4:6

“Kun pohdiskellaan Kristuksen elämää ja hänen tehtävänsä luonnetta, sanan valo loistaa yhä kirkkaammin joka kerta, kun koetetaan löytää totuus. Jokainen uusi tutkimus paljastaa jotakin mielenkiintoisempaa, kuin siihen mennessä on saatu selville. Aihe on ehtymätön. Kristuksen ihmiseksi tulossa, hänen sovintouhrissaan ja välittäjän tehtävässään riittää ahkerallakin opiskelijalla tutkittavaa niin kauan kuin aikaa kestää. Ja kun hänen katseensa tapaa taivaan lukemattomine vuosineen, hän huudahtaa: »Suuri on jumalisuuden salaisuus.»” Kr. v. 93.

7.8. Tiistai, ilta

Matt. 13:52

“läisyydessä tulemme oppimaan sen, mikä olisi avannut ymmärryksemme, jos olisimme ottaneet varteen kaiken sen valistuksen, mikä täällä oli mahdollista. Halki läisyyksien lunastetut tulevat mietiskelemään sydämessään, ajattelemaan ja käsittelemään puheissaan lunastuksen aiheita. He tulevat ymmärtämään totuudet, joita Kristus haluaisi ilmaista opetuslapsilleen mutta joiden

omaksumiseen heillä ei ollut uskoa. Kristuksen täydellisyydestä ja kirkkaudesta tullaan ikuisesti saamaan yhä uutta näkemystä. Halki loputtoman iäisyyden uskollinen perheenisäntä tuo aarrekkammiostaan uutta ja vanhaa.” Kr. v. 93.

8.8. Keskiviikko, aamu

Matt. 6:6.

”Kristuksen rukoukset ja hänen tavaksi tullut yhteytensä Jumalan kanssa vaikuttivat syvästi hänen opetuslapsiinsa. Eräänä päivänä oltuaan lyhyen aikaa erossa Herrastaan he tapasivat hänet syventyneenä hartaaseen rukoukseen. Näköjään huomaamatta heidän paikalla oloaan hän rukoili edelleen ääneen. Opetuslapset liikutuivat syvästi. Hänen lakattuaan rukoilemasta he huudahtivat: »Herra, opeta meitä rukoilemaan.»” Kr. v. 94.

8.8. Keskiviikko, ilta

Luuk. 11:5

”Samalla tavoin opetuslasten tuli anoa siunauksia Jumalalta. Ruokkimalla kansanjoukon ja puhumalla leivästä, joka tulee alas taivaasta, Kristus oli esittänyt heille heidän työnsä hänen edustajinaan. Heidän tuli antaa ihmisille elämän leipää. Hän, joka oli asettanut heidät tähän työhön, näki miten usein heidän uskonsa joutuisi koetukselle. Usein he joutuisivat yllättäviin tilanteisiin ja huomaisivat inhimillisen vajavuutensa. Elämän leipää isoavat tulisivat heidän luoksensa, mutta he tuntisivat itsensä puutteellisiksi ja avuttomiksi. Heidän täytyi saada hengellistä ruokaa, tai heillä ei olisi mitään jaettavaa.” Kr. v. 95.

9.8. Torstai, aamu

2. Tim. 4:2

”Mutta he eivät saisi torjua ketään luotaan ruokkimatta häntä. Kristus johtaa heidät antimien lähteelle. Mies, joka sai ystävänsä ruokavieraakseen epätavalliseen aikaan, yö sydännä, ei torjunut häntä luotaan. Hänellä ei ollut mitään pantavaksi hänen eteensä, mutta hän lähti naapurinsa luo, jolla oli ruokaa, ja ahdisti tätä pyynnöllään kunnes sai sen, mitä tarvitsi. Eikö sitten Jumala, joka oli lähettänyt palvelijansa ruokkimaan nälkäisiä, täyttäisi heidän tarpeitaan, jotka syntyvät hänen oman työnsä yhteydessä?” Kr. v. 95.

9.8. Torstai, ilta

Matt. 6:9

”Vahvistaakseen luottamustamme Jumalaan Kristus opettaa meitä puhuttelemaan häntä uudella nimellä, joka kytkeytyy ihmissydämen rakkaimpiin yhteyksiin. Hän antaa meille etuoikeuden kutsua ääretöntä Jumalaa Isäksemme. Lausuttuna hänelle ja hänestä tämä nimi ilmaisee, että rakastamme häntä ja luotamme häneen, ja toisaalta se takaa, että hän ottaa meidät huomioon ja on suhteessa meihin. Ja lausuttuna silloin, kun pyydämme häneltä siunausta tai jotakin muuta apua, se kaikuu hänen korvissaan kuin musiikki. Jottemme pitäisi liian julkeana hänen kutsumistaan tällä nimellä, hän on toistanut sen moneen kertaan. Hän toivoo meidän tottuvan sen käyttöön.” Kr. v. 96.

10.8. Perjantai, aamu

1. Joh. 3:1

”Jumala pitää meitä lapsinaan. Hän on lunastanut meidät välinpitämättömästä maailmasta ja valinnut meidät kuninkaallisen perheen jäseniksi, taivaallisen kuninkaan pojiksi ja tyttäriksi. Hän kehottaa meitä luottamaan häneen syvemmin ja vahvemmin kuin lapsi maalliseen isäänsä. Vanhemmat kyllä rakastavat

lapsiaan, mutta Jumalan rakkaus on suurempi, avarampi ja syvempi kuin inhimillinen rakkaus koskaan voi olla. Se on mittaamaton. Jos siis maalliset vanhemmat osaavat antaa lapsilleen hyviä lahjoja, kuinka paljoo ennemmin taivaallinen isä antaa Pyhän Hengen niille, jotka sitä häneltä anovat!” Kr. v. 96.

10.8. Perjantai, ilta

Luuk. 6:38

“Emme saa rukoillessamme itsekkäästi huolehtia vain omasta edustamme. Meidän tulee anoa voidaksemme antaa. Kristuksen elämän periaatteen tulee olla myös meidän elämämme periaatteena. »Minä pyhitän itseni heidän tähtensä», hän sanoi tarkoittaen opetuslapsiaan, »että myös he olisivat pyhitetyt totuudessa» (Joh. 17: 19). Samaa antaumusta, samaa uhrimieltä ja samaa Jumalan sanan vaatimusten noudattamista, jota Kristus osoitti, täytyy ilmetä myös hänen palvelijoissaan. Tehtävänämme maailmassa ei ole palvella tai miellyttää itseämme, vaan meidän tulee kirkastaa Jumalaa pyrkimällä yhteistyössä hänen kanssaan pelastamaan syntisiä. Meidän tulee anoa siunauksia Jumalalta voidaksemme välittää niitä toisille. Vain edelleen antaminen säilyttää vastaanottamisen kyvyn. Emme voi jatkuvasti vastaanottaa taivaallisia aarteita jakamatta niitä myös toisille.” Kr. v. 97.

11.8. Sapatti, aamu

Jaak. 2:26.

“Jumalan lupaukset täyttyvät tietyillä ehdoilla, eikä rukous koskaan vapautaa täyttämästä velvollisuutta. Kristus sanoo: »Jos te minua rakastatte, niin te pidätte minun käskyni. Jolla on minun käskyni ja joka ne pitää, hän on se, joka minua rakastaa; mutta joka minua rakastaa, häntä minun Isäni rakastaa, ja minä rakastan häntä ja ilmoitan itseni hänelle» (Joh. 14: 15, 21). Ne, jotka esittävät anomuksensa Jumalalle ja vetoavat hänen lupaukseensa täyttämättä ehtoja, loukkaavat Herraa. He esittävät Kristuksen nimen lupauksen täyttymisen takeena mutta eivät teoillaan osoita, että uskovat Kristukseen ja rakastavat häntä.” Kr. v. 97.

11.8. Sapatti, ilta

Jaak. 2:21

“Ne, jotka etsivät Herraa rukoillen, laiminlyövät liian usein myös erään toisen asian. Oletko ollut rehellinen Jumalaa kohtaan? Profeetta Malakian välityksellä Herra sanoo: »Sienne päivistä asti te olette poikenneet minun käskyistäni ettekä noudata niitä. Kääntykää minun tyköni, niin minä käännyin teidän tyköne, sanoo Herra Sebaot. Mutta te sanotte: 'Missä asiassa meidän on käännyttävä?' Riistääkö ihminen Jumalalta? Te kuitenkin riistätte minulta. Mutta te sanotte: 'Missä asiassa me sinulta riistämme?' Kymmenyksissä ja antimissa» (Mal. 3: 7,8).” Kr. v. 98.

12.8. Sunnuntai, aamu

Mal. 3:10

“Kaikkien siunausten antajana Jumala vaatii tietyn osan kaikesta, mitä omistamme. Tällä hän tukee evankeliumin saarnaamista. Ja palauttamalla tämän osan Jumalalle osoitamme, että annamme arvoa hänen lahjoilleen. Mutta jos pidätämme häneltä sen, mikä on hänen omaansa, niin miten voimme vaatia häntä siunaamaan meitä? Jos olemme maallisten asioiden uskottomia hoitajia, kuinka voimme odottaa hänen uskovon hoitoomme taivaallisia asioita? Tässä voi

olla syy siihen, että rukous jää vastaamatta.” Kr. v. 98.

12.8. Sunnuntai, ilta

Ps. 130:5

”Mutta meidän täytyy lujasti ja järkähtämättömästi luottaa Jumalaan. Usein hän viivyttää vastaustaan meille koetellakseen uskoamme tai toivomuksemme aitoutta. Kun olemme anoneet hänen sanansa mukaisesti, meidän pitäisi uskoa hänen lupauksensa ja jatkaa pyytelyämme niin päättävästi, ettei sitä evätä. Jumala ei sano: anokaa kerran, niin teille annetaan. Hän kehottaa meitä anomaan ja olemaan uupumattoman kestäviä rukouksessamme. Hellittämätön anominen lujittaa anojan asennetta ja saa hänet yhä enemmän haluamaan sitä, mitä hän pyytää. Kristus sanoi Martalle Lasaruksen haudalla: »Jos uskoisit, niin sinä näkisit Jumalan kirkkauden» (Joh. 11: 40).” Kr. v. 100.

13.8. Maanantai, aamu

Hebr. 11:1

”Mutta monilta puuttuu elävää uskoa. Siksi he eivät koe enempää Jumalan voimaa. Heidän heikkoutensa on heidän epäuskonsa seurausta. He uskovat enemmän omaan toimintaansa kuin siihen, mitä Jumala tekee heidän hyväkseen. He tahtovat toimia omin päin. He laativat ja suunnittelevat mutta rukoilevat vähän ja vain vähän todella luottavat Jumalaan. He luulevat, että heillä on uskoa, mutta se on vain hetken mielijohde. Koska he eivät tajua omaa tarvettaan eivätkä sitä, miten halukas Jumala on antamaan, he eivät jaksa kestävästi esittää pyyntöjään Herralle.” Kr. v. 100.

13.8. Maanantai, ilta

Ps. 52:6

”Sinun ei tarvitse mennä maan ääriin löytääksesi viisautta, sillä Jumala on lähellä. Eivät nykyiset eivätkä vastaiset kykysi anna sinulle menestystä vaan se, mitä Herra voi tehdä hyväksesi. Meidän tulee paljon vähemmän luottaa siihen, mitä ihminen voi tehdä, ja paljon enemmän luottaa siihen, mitä Jumala voi tehdä jokaiselle uskovalle sielulle. Hän toivoo, että uskollasi kurottautuisit häntä kohti. Hän toivoo, että odottaisit suuria häneltä. Hän haluaa auttaa sinua ymmärtämään niin ajallisia kuin hengellisiäkin asioita. Hän voi antaa järjen terävyyttä, tahdikkautta ja taitoa. Pane kykysi työhön, pyydä Jumalalta viisautta, ja sitä annetaan sinulle.” Kr. v. 101.

14.8. Tiistai, aamu

Ps. 119:107

”Ota Kristuksen sana turvaksesi. Eikö hän ole kehottanut sinua tulemaan luokseen? Älä koskaan puhu toivottomalla, masentuneella tavalla. Siten vain menetät paljon. Kun arvostelet asioita vain ulkonäön perusteella ja valitat heti, kun joudut vaikeuksiin ja ahdinkoon, todistaa he uskosi vaisuksi ja heiveröiseksi. Puhu ja toimi, niin kuin uskosi olisi voittamaton. Herran mahdollisuudet ovat moninaiset, sillä hän omistaa koko maailman. Kohota uskonkatseesi taivasta kohti. Katso häneen, jolla on valoa ja voimaa ja tehokkuutta.” Kr. v. 101.

14.8. Tiistai, ilta

Ps. 119:58

”Monet haluaisivat auttaa toisia, mutta heistä tuntuu, ettei heillä ole annettavanaan mitään hengellistä voimaa tai valoa. Esittäkööt he pyyntönsä armon valtaistuimelle. Anokaa Pyhää Henkeä. Jumala vastaa jokaisesta

antamastaan lupauksesta. Ota Raamattusi käteesi ja sano: Olen noudattanut kehotustasi. Vetoan nyt lupaukseesi: »Anokaa, niin teille annetaan; etsikää, niin te löydätte; kolkuttakaa, niin teille avataan.»” Kr. v. 102.

15.8. Keskiviikko, aamu

Ps. 119:76

”Valtaistuinta ympäröivä sateenkaari vakuuttaa, että Jumala on uskollinen ja ettei hänessä ole muutosta eikä vaihteen varjoa. Me olemme tehneet syntiä häntä vastaan emmekä ansaitse hänen suosiotaan, mutta kuitenkin hän itse on kehottanut meitä esittämään tuon pyynnöistä ihmeellisimmän: »Älä hylkää, nimesi tähden! Älä anna kunniasi valtaistuinta häväistäväksi; muista, älä riko, liittoasi meidän kanssamme» (Jer. 14:21). Kun tulemme hänen luokseen tunnustaen arvottomuutemme ja syntimme, hän on sitoutunut kuuntelemaan huutoamme. Hänen valtaistuinensa kunnia on vakuutena siitä, että hän täyttää meille antamansa sanan.” Kr. v. 102, 103.

15.8. Keskiviikko, ilta

Luuk. 11:9

”Kuten Aaron, joka kuvasi Kristusta, Vapahtajamme kantaa kaikkien omiensa nimen sydämellään pyhäkköön. Suuri Ylimmäinen Pappimme muistaa kaikki ne sanat, joilla hän on rohkaissut meitä luottamaan häneen. Hän muistaa aina liittonsa. Kaikki, jotka etsivät häntä, löytävät. Kaikille, jotka kolkuttavat, ovi avataan. Ei kuulla veruketta: Älä minua vaivaa; ovi on jo suljettu enkä halua avata sitä. Anovalle ei koskaan sanota: En voi auttaa sinua. Ne, jotka anovat yösydännä leipää ruokkiakseen nälkäisiä sieluja, saavat pyyntönsä täytetyksi.” Kr. v. 103.

16.8. Torstai, aamu

Hebr. 6:12

”Etsi koko sydäimestäsi Jumalaa, elävää Jumalaa. Kristuksen elämä on osoittanut, mitä ihminen voi tehdä päästyään osallistumaan jumalallisesta luonnosta. Kaiken sen, mitä Kristus sai Jumalalta, voimme mekin saada. Ano siis ja ota vastaan. Jaakobin kestäväällä uskolla ja Elian hellittämättömällä kestävyydellä vaadi itsellesi kaikki, mitä Jumala on luvannut.” Kr. v. 103.

16.8. Torstai, ilta

Ps. 12:7

”Täytyyköön mielesi ihanilla mielikuvilla Jumalasta. Kutoutukoon elämäsi salaisin silmukoin Jeesuksen elämän yhteyteen. Hän, joka käski valkeuden loistaa pimeydestä, on valmis loistamaan sydämeesi, että Jumalan kirkkauden tunteminen, sen kirkkauden, joka loistaa Kristuksen kasvoissa, levittäisi valoansa. Pyhä Henki ottaa Jumalan omasta ja julistaa sen sinulle luovuttaen sen elävänä voimana kuuliaiseen sydämeen. Kristus johtaa sinut Äärettömän kynnykselle. Saat katsella esiripun takaista kirkkautta ja julistaa ihmisille hänen täydellisyyttään, joka aina elää rukoillakseen meidän puolestamme.” Kr. v. 103, 104.

17.8. Perjantai, aamu

Ps. 22:27

”Jokainen, joka itseensä luottaen pitää itseään vanhurskaana, halveksii toisia. Fariseus vertaa sekä itseään toisiin ihmisiin että toisia itseensä. Hän vertaa heidän vanhurskauttaan omaansa, ja mitä huonompia he ovat, sen vanhurskaampana hän selviää tästä vertailusta. Itse vanhurskaus saa hänet syyttelemään. »Muut ihmiset» hän tuomitsee Jumalan lain rikkojina. Näin hänessä ilmenee sama mieli

kuin saatanassa, veljien syyttäjässä. Tällä mielellä hänen on mahdotonta päästä Jumalan yhteyteen. Hän palaa kotiinsa saamatta jumalallista siunausta.” Kr. v. 106.

17.8. Perjantai, ilta

Hebr. 6:1

“Kun Pietari kukon kiekuessa muisti Kristuksen sanat, hän hämmästyneenä kauhisteli äskeistä vakuutteluun, käännähti ja katsoi Mestariinsa. Samalla hetkellä Kristus katsoi Pietariin, ja kohdatessaan tuon murheisen katseen, joka samalla uhkui sääliä ja rakkautta häntä kohtaan, Pietari ymmärsi itsensä. Hän meni ulos ja itki katkerasti. Tuo Kristuksen katse mursi hänen sydämensä. Pietari oli tullut käännekohtaan, ja katkerasti hän katui syntiään. Publikaanin lailla hän murtui ja katui, ja publikaanin tavoin hän myös sai osakseen armon. Kristuksen katse vakuutti hänelle anteeksiantoa.” Kr. v. 107.

18.6. Sapatti, aamu

Ps. 118:8

“Pietarin lankeemus ei tapahtunut yhtäkkiä vaan asteittain. Itsevarmuus sai hänet uskomaan olevansa pelastettu, ja askel askeleelta hänen kulkunsa suuntautui alaspäin, kunnes hän saattoi kieltää Mestariinsa. Meidän ei koskaan ole turvallista luottaa itseemme tai tuntea tässä elämässä olevamme kiusauksen saavuttamattomissa. Olkoonpa Vapahtajan vastaanottaneet miten vilpittömästi kääntyneitä tahansa, ei heitä koskaan pitäisi opettaa sanomaan tai tuntemaan olevansa pelastettuja. Tämä on harhaanjohtavaa. Jokaista pitäisi kyllä opettaa pitämään toivonsa ja uskonsa vahvana, mutta vaikka antaudummekin Kristukselle ja tiedämme hänen hyväksyvän meidät, voi kiusaus silti vielä tavoittaa meidät. Jumalan sana julistaa: »Monet puhdistetaan, kirkastetaan ja koetellaan» (Dan. 12: 10). Vain koetuksen kestänyt on saava elämän kruunun (Jaak. 1: 12).” Kr. v. 108.

18.8. Sapatti, ilta

Jes. 50:10

“Samaa sääliä, joka nosti Pietarin lankeemuksestaan, osoitetaan jokaiselle sielulle, joka on langennut kisaukseen. Kun saatana saa ihmisen houkutelluksi syntiin, hän pyrkii erityisesti sen jälkeen jättämään hänet niin avuttomaan ja pelosta vapisevaan tilaan, ettei hän uskalla anoa syntejään anteeksi. Mutta miksi pelkäisimme, kun Jumala vakuuttaa: »Vihaa minulla ei ole» ja sanoo hylkäävänsä vain ne, »jotka eivät antaudu minun turviini, eivät tee rauhaa minun kanssani, tee rauhaa minun kanssani» (Jes. 27: 4, 5). Kaikin tavoin hän vahvistaa heikkouttamme ja rohkaisee meitä tulemaan Kristuksen luo.” Kr. v. 110.

19.8. Sunnuntai, aamu

Ps. 32:5

“Kristus on sitoutunut olemaan sijaisemme ja takaajamme, eikä hän laiminlyö ketään. Nähdessään ihmisolentojen suistuvan ikuisen tuohon hän oli valmis kuolemaan heidän puolestaan, ja yhtä säälivästi ja armahtavasti hän yhä suhtautuu jokaiseen, joka käsittää olevansa kykenemätön pelastamaan itseään. Hän ei katso yhteenkään vapisevaan anojaan rohkaisematta häntä. Hän, joka omalla sovituksellaan hankki ihmisen tarpeita varten äärettömät siveelliset voimavarat, ei jätä käyttämättä tätä voimaa hyväksemme. Voimme esittää

syntimme ja surumme hänelle, sillä hän rakastaa meitä. Jokaisella katseellaan ja sanallaan hän kehottaa meitä luottamaan itseensä. Hän muovaa ja muotoilee luonteemme oman tahtonsa mukaan.” Kr. v. 111.

19.8. Sunnuntai, ilta

2. Kor. 13:5

”Mutta meidän täytyy tuntea itsemme niin, että se johtaa katsumukseen, ennen kuin voimme saada anteeksiannon ja rauhan. Fariseus ei lainkaan tuntenut itseään syntiseksi. Pyhä Henki ei päässyt vaikuttamaan häneen. Hänen sielunsa oli sulkeutunut itse vanhurskauden suojukseen, jota enkelikäsien sulittamat ja suoraan sinkoamat Jumalan vasamatkaan eivät voineet lävistää. Kristus voi pelastaa vain sen, joka tuntee itsensä syntiseksi. Hän tuli »julistamaan evankeliumia köyhille, saarnaamaan vangituille vapautusta ja sokeille näkönsä saamista, päästämään sorretut vapauteen» (Luuk. 4: 18). Mutta »eivät terveet tarvitse parantajaa» (Luuk. 5: 31). Meidän täytyy tietää todellinen tilamme, muutoin emme tunne Kristuksen avun tarvettamme. Meidän täytyy ymmärtää vaaramme, muutoin emme pakene suojaan. Meidän täytyy tuntea haavojemme kirvely, muutoin emme kaipaa parannusta.” Kr. v. 111, 112.

20.8. Maanantai, aamu

Ps. 26:2

”Kukaan ei omin avuin voi ymmärtää omia virheitään. »Petollinen on sydän ylitse kaiken ja pahaniikinen; kuka taitaa sen tuntea» (Jer. 17: 9). Ihminen voi valittaa sielunsa köyhyyttä, vaikkei sydämessään myönnäkään sitä. Puhuessaan Jumalalle hengen köyhyystään hän voi sydämessään pöyhkeillä omalla erinomaisella nöyryydellään ja ylevällä vanhurskaudellaan. Mutta todelliseen itsetuntemukseen päästään vain yhdellä tavalla. Meidän täytyy katsoa Kristukseen. Tietämättömyys hänestä saa ihmiset niin ylvästelemään itse vanhurskaudellaan. Mietiskellessämme hänen puhtauttaan ja verrattomuuttaan näemme oman heikkoutemme ja köyhyitemme ja puutteemme sellaisina kuin ne todella ovat. Näemme itsemme kadotettuina ja toivottomina, itse vanhurskauteen pukeutuneina toisten syntisten tavoin. Ja meille selviää, että mikäli lainkaan pelastumme, ei meitä pelasta oma hyvytemme vaan Jumalan ääretön armo.” Kr. v. 112.

20.8. Maanantai, ilta

2. Piet. 3:2

”Mitä lähemmäksi pääsemme Jeesusta ja mitä selvemmin havaitsimme hänen luonteensa puhtauden, sitä selvemmin näemme myös synnin synnillisyyden ja sitä vähemmän haluamme korottaa itseämme. Ne, joita taivas pitää pyhinä, ovat viimeisiä ylvästelemään omalla hyvydellään. Apostoli Pietarista tuli uskollinen Kristuksen palvelija, ja hän sai paljon osakseen jumalallista valoa ja voimaa. Hän vaikutti osaltaan voimakkaasti Kristuksen seurakunnan rakentamiseen mutta ei koskaan unohtanut nöyryyksensä kauheaa kokemusta. Hän oli saanut syntinsä anteeksi, mutta hän tiesi, että se luonteen heikkous, joka oli saanut hänet lankeamaan, oli voitettavissa vain Kristuksen armon avulla. Hän ei nähnyt itsessään mitään kerskattavaa.” Kr. v. 113.

21.8. Tiistai, aamu

Matt. 7:1

”Meidän tulee kaihtaa kaikkea, mikä herättää ylpeyttä ja omahyväisyyttä; siksi

meidän pitäisi varoa, ettemme lausu tai kuuntele imartelevaa kehuskelua. Imartelu kuuluu saatanan tapoihin. Hän käyttää imartelua yhtä hyvin kuin syyttelyä ja tuomitsemistakin. Niin hän koettaa syöstä sielun tuhoon. Ne, jotka kehuskelevat ihmisiä, ovat saatanan ja hänen apureittensa käytössä. Torjukoot Kristuksen työntekijät kohdaltaan jokaisen kehuvan sanan. Pantakoon oma minä kokonaan pois näkyvistä. Vain Kristusta tulee korottaa. »Hänelle, joka meitä rakastaa ja on päästänyt meidät synneistämme verellensä», osoittakoon jokainen sydämestään huomionsa ja ylistyksensä (Ilm. 1:5).” Kr. v. 114.

21.8. Tiistai, ilta

Joh. 15:4

”Ei elämä Herran pelossa tule murheelliseksi eikä alakuloiseksi. Mutta Kristuksen poissaolo synkentää kasvot ja tekee koko vaelluksen huokaillevaksi. Ne, jotka ovat täynnä itse korotusta ja itserakkautta, eivät tunne tarvitsevansa elävää, henkilökohtaista yhteyttä Kristukseen. Sydän, joka Kristus-kallioon kaatuessaan ei ole murtunut, ylpeilee eheydestään. Ihmiset haluavat arvokasta uskontoa. He haluavat polun niin leveäksi, että mahtuvat astelemaan sillä kaikkine omintakeisuuksineen. Itserakkautellaan ja ihmisten suosion ja kiittelyn kaipuullaan he sulkevat Vapahtajan sydämestään ja ovat sitten apeita ja surullisia ilman häntä. Mutta Kristuksen pysyminen sydämessä on todellinen ilon lähde. Kaikille, jotka ottavat hänet vastaan, tulee ilo Jumalan sanan perussäveleksi.” Kr. v. 115.

22.8. Keskiviikko, aamu

1. Joh. 4:16

”Lunastustyöhön liittyy seurauksia, joista ihmisen on vaikea päästä mihinkään käsitykseen. Ne ovat jotakin sellaista, »mitä silmä ei ole nähnyt eikä korva kuullut, mikä ei ole ihmisen sydämeen noussut ja minkä Jumala on valmistanut niille, jotka häntä rakastavat» (1. Kor. 2:9). Kun syntinen Kristuksen voiman vetämänä lähestyy ylennettyä ristiä ja heittäytyy sen eteen, siinä tapahtuu uusi luominen. Hän saa uuden sydämen. Hänestä tulee uusi luomus Kristuksessa Jeesuksessa. Pyhyyden vaatimus tulee täysin täytetyksi. Jumala »itse on vanhurskas ja vanhurskauttaa sen, jolla on usko Jeesukseen» (Room. 3:26). »Jotka hän on vanhurskauttanut, ne hän on myös kirkastanut» (Room. 8: 30). Niin suuri kuin synnin aiheuttama häpeä ja alennustila onkin, on lunastavan rakkauden aikaansaama kunnia ja korottaminen sitäkin suurempi. Jumalallisen kuvan kaltaisuutta tavoittelevat ihmislapset saavat siinä määrin osallistua taivaallisesta aarteesta ja erinomaisesta voimasta, että pääsevät jopa ylemmäksi kuin koskaan lankeamattomat enkelit.” Kr. v. 115, 116.

22.8. Keskiviikko, ilta

Room. 5:8

”Vaimo, jotka pyytämällä pyysi tuomarilta oikeutta, oli kuoleman kautta menettänyt miehensä. Köyhänä ja vailla ystäviä leski ei voinut mitenkään saada takaisin huvennutta omaisuuttaan. Samoin ihminen menetti synnin takia yhteytensä Jumalaan eikä voi mitenkään omin päin pelastua. Mutta Kristuksen kautta pääsemme Isän tykö. Jumala rakastaa valituitaan. Hän on kutsunut heidät pimeydestä ihmeelliseen valkeuteensa, julistamaan hänen jaloja tekojaan ja

loistamaan niin kuin tähdet pimeässä maailmassa. Väärämielinen tuomari ei ollut mitenkään kiinnostunut leskestä, joka tiukkasi häneltä vapauttavaa päätöstä, mutta päästäkseen kuulemasta hänen sääliittäviä vetoamuksiaan hän kuunteli hänen vastinettaan ja vapautti hänet vastapuolen kanteesta. Mutta Jumala rakastaa lapsiaan rajattomalla rakkaudella. Hänen seurakuntansa on hänelle rakkainta maailmassa.” Kr. v. 118.

23.8. Torstai, aamu

Sak. 3:1, 2

“Jumalan kansa esitetään tässä rikollisena, joka on joutunut vastaamaan oikeudessa. Joosua koettaa ylimmäisenä pappina saada siunauksen kansalleen, joka on suuressa ahdingossa. Hänen esittäessään vastinetta Jumalalle saatana seisoo hänen oikealla puolellaan hänen vastapuolenaan. Hän syyttää Jumalan lapsia ja koettaa saada heidän asiansa näyttämään niin toivottomalta kuin mahdollista. Hän esittää Herralle heidän pahat tekonsa ja vajavuutensa. Hän osoittaa heidän virheitään ja laiminlyöntejään ja toivoo niiden näyttävän Kristuksen silmissä sellaisilta, joiden tähden hän ei halua auttaa heitä heidän suuressa hädässään. Jumalan kansan edustajana Joosua on siinä tuomiolla, puettuna saastaisiin vaatteisiin. Hän on selvillä kansansa synneistä, ja se painaa hänen mielensä matalaksi. Saatana vielä painostaa häntä tuntemaan syyllisyytensä miltei toivottomana. Siinä hän kuitenkin on armoa anomassa saatanan vastustaessa häntä kiivaasti.” Kr. v. 119.

23.8. Torstai, ilta

1. Piet. 5:8

“Saatana aloitti syyttelynsä jo taivaassa. Sitä hän on jatkanut maassa ihmisen lankeemuksesta lähtien, ja sitä hän tulee erityisesti tehostamaan lähestyessämme tämän maailman historian loppua. Nähdessään aikansa vähyden hän yltyy entistä innokkaammin viettelemään ja tuhoamaan. Hän on vihoissaan nähdessään maan päällä kansan, joka heikkona ja syntisenäkin kunnioittaa Herran lakia. Hän päättää estää heitä tottelemasta Jumalaa. Hän on hyvillään heidän arvottomuudestaan ja on keksinyt juonia, joilla hän aikoo saada jokaisen pauloihinsa ja eroon Jumalasta. Hän koettaa syyttää ja tuomita Jumalaa ja kaikkia niitä, jotka pyrkivät toteuttamaan hänen suunnitelmiaan tässä maailmassa ja osoittamaan armoa ja rakkautta, sääliä ja anteeksiantoa.” Kr. v. 119, 120.

24.8. Perjantai, aamu

Ilm. 12:10

“Herran omat eivät yksin pysty kumoamaan saatanan syytöksiä. Kun he katsovat itseään, niin he tulevat aivan epätoivoisiksi. Mutta he vetoavat jumalalliseen Asianajajaan ja Lunastajan ansioihin. Jumala voi olla »vanhurskas ja vanhurskauttaa sen, jolla on usko Jeesukseen» (Room. 3:26). Luottavasti Herran lapset pyytävät häntä vaimentamaan saatanan syytökset ja tekemään tyhjäksi hänen juonittelunsa. »Auta minut oikeuteeni riitapuoltani vastaan», he rukoilevat, ja ristin voimakkaalla vastaväitteellä Kristus vaimentaa julkean syyttäjän.” Kr. v. 120.

24.8. Perjantai, ilta

1. Joh. 1:9

“Jumalan lasten puutteista huolimatta Kristus huolehtii heistä eikä hylkää heitä.

Hänellä on valta vaihtaa heidän vaatteensa. Hän riisuu saastaiset vaatteet heidän yltään, pukee katuvien, uskovien ylle oman vanhurskauden vaatteensa ja kirjoittaa anteeksiannon heidän nimensä kohdalle taivaan kirjoihin. Hän tunnustaa heidät omikseen taivaan kaikkeudelle. Saatana, heidän vastustajansa, todistetaan syyttäjäksi ja pettäjäksi. Jumala auttaa oikeuteensa omat valittunsa.” Kr. v. 121.

25.8. Sapatti, aamu

Matt. 5:11

”Vertauksessaan väärämielisestä tuomarista Kristus on osoittanut, mitä meidän pitäisi tehdä. »Eikö sitten Jumala toimittaisi oikeutta valituillensa, jotka häntä yötä päivää avuksi huutavat?» Kristus, esimerkkinä, ei mitenkään todistellut asiaansa oikeaksi eikä vapauttanut itseään. Hän uskoi asiansa Jumalan huostaan. Samoin ei hänen seuraajiansakaan tule syyttää tai tuomita eikä pyrkiä voimakeinoin vapauttamaan itseään.” Kr. v. 122, 123.

25.8. Sapatti, ilta

Luuk. 6:22

”Kun ilmaantuu näköjään selittämättömiä vaikeuksia, ei meidän pitäisi antaa niiden häiritä mielenrauhaamme. Älkäämme menettäkö malttiamme, vaikka meitä kohdeltaisiin miten epäoikeudenmukaisesti tahansa. Antautumalla kiivaaseen väittelyyn vain vahingoitamme itseämme. Menetämme luottamuksemme Jumalaan ja saatamme Pyhän Hengen murheelliseksi. Vierellämme on todistaja, taivaallinen sanansaattaja, joka käy puolestamme vastustamaan vihollista. Hän asettaa meidät vanhurskauden auringon kirkaaseen paisteeseen. Sen läpi saatana ei voi tunkeutua. Hän ei pysty läpäisemään tätä pyhän valon kilpeä. Jumalattomuus lisääntyy maailmassa ja siksi kenenkään meistä ei tarvitse kuvitellaakaan, ettemme joutuisi mihinkään vaikeuksiin. Mutta juuri nämä vaikeudet johtavat meidät Korkeimman vastaanottohuoneeseen. Saamme kysyä neuvoa häneltä, jonka viisaus on ääretön.” Kr. v. 124.

26.8. Sunnuntai, aamu

Jaak. 17, 18

”Jumalan lapsia ei jätetä yksin eikä puolustamatta. Rukous saa Kaikkivaltiaan käsivarren liikkeelle. Uskon rukoukset »kukistivat valtakuntia, pitivät vanhurskautta voimassa, saivat kokea lupauksien toteutumista, tukkivat jalopeurain kidat, sammuttivat tulen voiman» — ja saamme tietää tämän merkityksen, kun luemme marttyyreista, jotka kuolivat uskonsa puolesta — »ajoiivat pakoon muukalaisten sotajoukot» (Hebr. 11: 33, 34).” Kr. v. 124.

26.8. Sunnuntai, ilta

Room. 12:1

”Jos omistaudumme hänen palvelukseensa, emme koskaan joudu sellaiseen asemaan, josta Jumala ei olisi etukäteen huolehtinut. Joudummepa mihin tilanteeseen tahansa, meillä on opas ohjaamassa kulkuamme. Kaikissa ahdingoissamme meillä on luotettava Neuvonantaja. Kun koemme surua, menetystä tai yksinäisyyttä, meillä on myötätuntoinen Ystävä. Jos tietämättömyydessämme harhaannumme, ei Kristus jätä meitä. Kuulemme hänen äänensä sanovan selvästi ja täsmällisesti: »Minä olen tie ja totuus ja

elämä» (Joh. 14:6). »Hän pelastaa köyhän, joka apua huutaa, kurjan ja sen, jolla ei auttajaa ole» (Ps. 72: 12).” Kr. v. 125.

27.8. Maanantai, aamu

Joh. 4:24

”Rukoilkoot Jumalaa kaikki ne, joita ahdistetaan tai kohdellaan epäoikeudenmukaisesti. Kääntykää pois niistä, joiden sydän on kova kuin teräs, ja esittäkää pyyntönne Luojallenne. Hän ei koskaan torju ketään, joka tulee hänen luokseen nöyriin mielin. Yksikään harras rukous ei mene hukkaan. Vaikka taivaallinen kuoro kaiuttaa ylistyslaulujaan, Jumala kuulee silti heikoimmankin ihmisolennon huudot. Kun esitämme sydämemme kaipauksen rukoukskammiossamme tai henkäisemme rukouksemme tiellä kulkiessamme, sanamme yltävät kaikkeuden Valtiaan valtaistuimelle. Ne eivät ehkä kantaudu yhdenkään ihmiskorvan kuuluviin, mutta ne eivät voi häipyä hiljaisuuteen eivätkä liioin hukkaa kiireisen elämän kohinaan. Mikään ei voi hukuttaa sielun kaipausta. Se kohoaa kadun melun ja väkijoukkojen hälinän yläpuolelle, taivaan kartanoihin. Me puhumme Jumalalle, ja hän kuulee rukouksemme.” Kr. v. 125.

27.8. Maanantai, ilta

Ps. 142:2

”Vaikka ehkä tunnetkin olevasi täysin arvoton, älä pelkää jättää asiaasi Jumalan huomaan. Hän, joka Kristuksessa uhraisi itsensä maailman syntien tähden, otti hoitaakseen jokaisen sielun asian. »Hän, joka ei säästänyt omaa Poikaansaakaan, vaan antoi hänet alttiiksi kaikkien meidän edestämme, kuinka hän ei lahjoittaisi meille kaikkea muutakin hänen kanssansa» (Room. 8:32). Eikö hän toteuttaisi armahtavaa sanaansa, jolla hän on tahtonut rohkaista ja vahvistaa meitä?” Kr. v. 125.

28.8. Tiistai, aamu

Jaak. 1:12

”Kristus ei halua mitään niin paljon kuin lunastaa perintönsä saatanan vallasta. Mutta ennen kuin meidät vapautetaan ulkonaisesti saatanan vallasta, meidän täytyy vapautua hänen sisäisestä hallinnastaan. Herra sallii koetuksia, jotta puhdistuisimme maallisuudesta, itsekkyydestä ja karkeista, epäkristillisistä luonteenpiirteistä. Hän sallii ahdistusten syvien vesien tulvia sieluamme, jotta oppisimme tuntemaan hänet ja Jeesuksen Kristuksen, jonka hän on lähettänyt, jotta entistä syvemmin kaipaisimme puhdistusta saastaisuudesta ja voisimme koetuksen kestätyämme olla entistä puhtaampia, pyhempitä ja onnellisempitä. Usein olemme koetuksen ahjoon joutuessamme itsekkyyden synkentämiä, mutta jos kestämmä kärsivällisesti tulikokeen, heijastuu meistä sen jälkeen jumalallinen luonne. Kun Jumalan tarkoitus pääsee ahdingossa täyttymään, »hän antaa sinun vanhurskautesi nousta niin kuin valkeuden ja sinun oikeutesi niin kuin keskipäivän» (Ps. 37: 6).” Kr. v. 126.

28.8. Tiistai, ilta

Hebr. 1:7

”Meidän on tarpeellista käsittää nykyistä paremmin näiden vieraillevien enkelien tehtävää. Meidän olisi hyvä ottaa huomioon, että taivaalliset olennot osallistuvat kaikkeen työhömmä. Valon ja voiman näkymättömät joukot ovat niiden hiljaisten ja nöyrien luona, jotka uskovat ja vetoavat Jumalan lupauksiin. Kerubeja ja

serafeja ja väkeviä enkeleitä — kymmenentuhatta kertaa kymmenentuhatta ja tuhat kertaa tuhat — seisoo hänen oikealla puolellaan, ollen kaikki »palvelevia henkiä, palvelukseen lähetettyjä niitä varten, jotka saavat autuuden periä» (Hebr. 1: 14).” Kr. v. 127.

29.8. Keskiviikko, aamu

Ps. 86:15

”Maailma on yhä julkeammin ruvennut rikkomaan Jumalan lakia. Koska hän on ollut pitkämielinen, ihmiset ovat polkeneet hänen arvovaltaansa. He ovat rohkaisseet toisiaan tekemään julmaa väkivaltaa hänen perintöosalleen ja sanoneet: »Kuinka Jumala sen tietäisi, onko tietoa Korkeimmalla» (Ps. 73: 11). Mutta on olemassa raja, jonka yli he eivät pääse. On lähellä aika, jolloin he tavoittavat tuon asetetun rajan. Jo nyt he ovat miltei saavuttaneet Jumalan pitkämielisyyden ja armon äärimmäisen rajan. Herra tulee puuttumaan tapahtumien kulkuun ja puolustamaan kunniaansa, vapauttamaan kansansa ja kukistamaan laajalle levinneen jumalattomuuden.” Kr. v. 128.

29.8. Keskiviikko, ilta

Nahum 1:9

”Kohta hän on sanova: »Mene, kansani, kammioihisi ja sulje ovet jälkeesi, lymyä hetkinen, kunnes viha on ohitse mennyt. Sillä katso, Herra lähtee asuinsijastaan kostamaan maan asukkaille heidän pahat tekonsa, ja maa paljastaa verivelkansa eikä surmattujansa enää peitä» (Jes. 26: 20,21). Ne, jotka sanovat itseään kristityiksi, voivat nyt pettää ja sortaa köyhää, riistää leskeltä ja orvolta ja mielin määrin osoittaa saatanallista vihaansa sen johdosta, etteivät voi vallita Jumalan lasten omaatuntoa, mutta kaikesta tästä Jumala tuo heidät tuomiolle. Ja »tuomio on laupeudeton sille, joka ei ole laupeutta tehnyt» (Jaak. 2:13).” Kr. v. 129.

30.8. Torstai, aamu

Ilm. 22:11

”Kohta he joutuvat seisomaan kaiken maan Tuomarin edessä ja vastaamaan niin ruumiillisesta kuin sielullisesta tuskasta, jota he ovat aiheuttaneet hänen perintöosalleen. He voivat nyt mielin määrin syytellä ja pilkata niitä, jotka Jumala on asettanut työhönsä, ja sulkea häneen uskovia vankilaan, kytkeä kahleisiin, ajaa maanpakoon ja surmata, mutta heidän on vastattava jokaisesta tuskaisesta ahdistuksesta ja kyneleisestä kivusta. Jumala on antava heille kaksinkertaisesti heidän synneistään. Babylonista, joka kuvaa luopiokirkkoa, hän sanoo tuomion toimeenpanijoille: »Hänen syntinsä ulottuvat taivaaseen asti, ja Jumala on muistanut hänen rikoksensa. Kostakaa hänelle sen mukaan, kuin hän on tehnyt, ja antakaa hänelle kaksinkertaisesti hänen teoistansa; siihen maljaan, johon hän on kaatanut, kaatakaa te hänelle kaksin verroin» (Ilm. 18: 5, 6).” Kr. v. 129.

30.8. Torstai, ilta

Ilm. 6:10

”Ullakoilta, mökeistä, vankityrmistä, mestauslavoilta, vuorilta ja erämaista, maan onkaloista ja meren luolista Kristus kokoaa lapsensa luokseen. Maan päällä he ovat kärsineet puutetta, heitä on ahdistettu ja kidutettu. Miljoonat ovat vaipuneet hautaan maineensa menettäneinä, koska ovat kieltäytyneet taipumasta saatanan petollisiin vaatimuksiin. Maallisissa tuomioistuimissa Jumalan lapset on leimattu räikeiksi rikollisiksi. Mutta pian koittaa päivä, jolloin itse

»Jumala on tuomari» (Ps. 50: 6). Silloin kumotaan maalliset ratkaisut. Silloin Herra »ottaa pois kansansa häväistyksen» (Jes. 25: 8). Silloin jokainen heistä saa valkoisen vaipan (Ilm. 6: 11). »Ja heitä kutsutaan 'pyhäksi kansaksi', 'Herran lunastetuiksi'» (Jes. 62: 12).” Kr. v. 130.

31.8. Perjantai, aamu

Joh. 10:11

”Nämä teidän halveksimanne sielut, sanoi Jeesus, ovat Jumalan omaisuutta. He ovat hänen luomisen ja lunastuksen perusteella, ja he ovat arvokkaita hänen silmissään. Niin kuin paimen rakastaa lampaitaan eikä saa rauhaa, jos yksikin niistä puuttuu, rakastaa Jumalakin vieläpä äärettömästi enemmän jokaista koditonta harhailevaa. Ihmiset saattavat kieltäytyä hänen rakkautensa omistus vaatimuksesta ja loitota hänestä palvelemaan jotakin toista herraa, mutta kuitenkin he ovat Jumalan, ja hän haluaa kaivaten palauttaa omansa luokseen. Hän sanoo: »Niin kuin paimen pitää huolen laumastaan, kun hän on lampaistensa keskellä ja ne ovat hajallaan, niin minä pidän huolen lampaistani, ja minä pelastan ne joka paikasta, minne ne ovat hajaantuneet pilvisenä ja pimeänä päivänä» (Hes. 34: 12).” Kr. v. 134.

31.8. Perjantai, ilta

Joh. 10:14

”Paimen, joka huomaa yhden lampaistaan puuttuvan, ei silmäille huolettomasti tarhan suojassa olevaa laumaansa ja sano: »Onhan minulla yhdeksänkymmentäyhdeksän; miksi ryhtyisin mokomaan vaivaan ja lähtisin haeskelemaan yhtä eksynyttä. Tulkoon takaisin, niin avaan tarhaportin ja päästän sen sisään.» Ei, heti kun lammas eksyy, on paimen suruissaan ja huolissaan. Hän laskee laumansa moneen kertaan. Kun hän on varma siitä, että yksi lammas puuttuu, ei hän jää nukkumaan, vaan jättää nuo yhdeksänkymmentäyhdeksän tarhaansa ja lähtee etsimään eksyksissä harhailevaa lammasta. Mitä synkempi ja myrskyisempi on yö ja mitä vaarallisempi tie, sitä huolestuneempi paimen on ja sitä uutterammin hän etsii. Hän tekee kaikkensa löytääkseen tuon yhden eksyneen lampaan.” Kr. v. 134.

SYYSKUU

1.9. Sapatti, aamu

Joh. 10:16

”Jumalan kiitos, hän ei ole ruokkinut mielikuvitustamme sellaisella kuvalla, mikä esittää paimenta murhemielin palaamassa kotiin ilman lammasta. Vertaus ei puhu epäonnistumisesta vaan menestyksestä ja löytämisen ilosta. Se antaa jumalallisen takuun siitä, ettei yhtäkään Jumalan harhailevaa lammasta jätetä vaille huomiota ja apua. Jokaisen, joka tahtoo jättäytyä pelastettavaksi, Kristus nostaa kadotuksen kuopasta ja irrottaa synnin orjantappuroista.” Kr. v. 135.

1.9. Sapatti, ilta

Joel 2:13

”Rohkaistu, masentunut sielu, vaikka oletkin tehnyt pahoin. Älä ajattele, että Jumala *kenties* antaa rikkomuksesi anteeksi ja päästää sinut luokseen. Jumala on tehnyt aloitteen. Kun vielä kapinoit häntä vastaan, hän lähti etsimään sinua. Hellän paimenen tavoin hän poistui yhdeksänkymmenenyhdeksän luota ja samosi erämaahan etsimään kadonnutta. Runnellun, haavoittuneen ja

nääntyneen sielun ympärille hän kietoo rakkaasti käsivartensa ja iloissaan kantaa sen turvalliseen tarhaan.” Kr. v. 135.

2.9. Sunnuntai, aamu

Joh. 10:15

”Kun harhaileva lammas lopulta saadaan kotiin, paimen puhkeaa kiittollisena riemulauluihin. Hän kutsuu ystävänsä ja naapurinsa ja sanoo heille: »Illoitkaa minun kanssani, sillä minä löysin lampaani, joka oli kadonnut.» Ja kun suuri lammasten Paimen löytää harhailevan, taivas ja maa puhkeavat samoin kiittämään ja riemuitsemaan.” Kr. v. 135.

2.9. Sunnuntai, ilta

Luuk. 15:25-32

”Kun joku, joka on harhautunut kauas syntiin, koettaa palata Jumalan luo, hän saa osakseen arvostelua ja epäluuloa. On niitä, jotka epäilevät hänen katumuksensa aitoutta tai kuiskailevat: »Häneltä puuttuu tasapainoista vakavuutta. Tuskinpa hän kestää kauankaan.» Nämä henkilöt eivät ole Jumalan vaan saatanan asialla, joka on veljien syyttäjä. Hän pyrkii heidän arvosteluillaan masentamaan tuota sielua ja loitontamaan häntä yhä kauemmaksi toivosta ja Jumalasta. Mietiskelköön katuva syntinen taivaan riemua yhdenkin kadonneen paluusta. Levätköön hän Jumalan rakkaudessa älköönkä suinkaan masentuko fariseusten pilkasta ja epäluuloista.” Kr. v. 136.

3.9. Maanantai, aamu

Gal. 6:1

”Kuinka monia eksyneitä olet sinä, rakas lukija, etsinyt ja tuonut takaisin tarhaan? Kun vieroksut niitä, jotka eivät näytä lupaavilta ja miellyttäviltä, niin käsitätkö tällöin laiminlyöväsi sielut, joita Kristus etsiskelee? Kenties he tarvitsevat myötätuntoasi eniten juuri sinä hetkenä, jolloin hylkää heidät. Jokaisessa jumalanpalvelustilaisuudessa on niitä, jotka kaipaavat lepoa ja rauhaa. Heidän elämänsä saattaa näyttää huolettomalta, mutta he eivät ole tunnettomia Pyhän Hengen vaikutukselle. Monia heistä voitaisiin voittaa Kristukselle.” Kr. v. 137.

3.9. Maanantai, ilta

Matt. 15:7, 8

”Miten vähän osoitetaan syvää, sydämeen käyvää myötätuntoa kiusattuja ja erehtyviä kohtaan! Oi, kunpa olisi enemmän Kristuksen henkeä ja vähemmän, paljon vähemmän itsekkyyttä! Fariseukset käsittivät Kristuksen vertauksen nuhteeksi itselleen. He olivat arvostelleet hänen työtään, mutta hän ei ollut antanut sen vaikuttaa itseensä, vaan oli nuhdellut heitä publikaanien ja syntisten laiminlyömisestä. Hän ei ollut tehnyt tätä avoimesti, jotteivät he olisi tulleet häntä kohtaan umpimielisiksi. Mutta hänen kuvauksestaan ilmeni juuri se työ, jota Jumala vaati heiltä mutta jota he eivät olleet tehneet. Jos nämä Israelin johtajat olisivat olleet tosi paimenia, niin he olisivat myös toimineet paimenen tavoin. He olisivat ilmaisseet Kristuksen armoa ja rakkautta ja liittyneet työskentelemään hänen kanssaan. He olivat kieltäytyneet tekemästä tätä, ja se oli paljastanut heidät tekopyhiksi hurskastelijoiksi. Nyt monet torjuivat Kristuksen nuhtelun, mutta muutamat tulivat hänen sanoistaan vakuuttuneiksi. Nämä saivat Kristuksen taivaaseenastumisen jälkeen Pyhän Hengen ja ryhtyivät yhdessä hänen opetuslastensa kanssa tekemään juuri sitä työtä, jota hän luonnehti

vertauksessaan kadonneesta lampaasta.” Kr. v. 138.

4.9. Tiistai, aamu

Gal. 6:2

”Tällä vertauksella on opetuksensa perheelle. Kotioloissa suhtaudutaan usein hyvinkin välinpitämättömästi perheenjäsenten sielun tilaan. Heistä saattaa joku olla vieraantunut Jumalasta, mutta miten vähän huolta tunnetaankaan siitä, että perheen yhteydessä voidaan menettää yksi Jumalan suomista lahjoista. Rahakolikko pysyy tomun ja roskan seassakin hopearahana. Sen omistaja etsii sitä sen arvon takia. Samoin jokainen sielu on syvälle syntyin langenneenakin Jumalan silmissä arvokas. Samoin kuin kolikossa on hallitsijan kuva ja päällekirjoitus, sai ihminenkin luomisessaan Jumalan kuvan ja päällekirjoituksen. Ja vaikka nämä ovatkin synnin vaikutuksen turmelemia ja himmentämiä, on niiden jälkiä yhä jokaisessa sielussa. Jumala haluaa korjata entiselleen tuossa sielussa oman vanhurskaan ja pyhän kuvansa.” Kr. v. 140.

4.9. Tiistai, ilta

Ps. 34:12

”Jos perheessä on yksikin lapsi vailla synnintuntoa, ei vanhempien pitäisi olla välittämättä siitä. Sytyttäkööt he lampun. Tutkikoot he ahkerasti Jumalan sanaa ja sen valossa koko kotiaan saadakseen selville, miksi tämä lapsi on kadonnut. Tutkikoot vanhemmat omaa sydäntään, tapojaan ja käytöstään. Lapset ovat Herran perintöä, ja olemme vastuussa hänelle tämän hänen omaisuutensa hoidosta.” Kr. v. 141.

5.9. Keskiviikko, aamu

1. Kor. 4:14

”On isiä ja äitejä, jotka halusivat päästä työskentelemään lähetyksentällä, ja monet osallistuvat kristilliseen toimintaan kodin ulkopuolella, vaikka heidän omat lapsensa eivät tunne Vapahtajaa ja hänen rakkauttaan. Monet vanhemmat uskovat lastensa voittamisen Kristukselle saarnaajan tai opettajan tehtäväksi, mutta näin he väistävät oman Jumalalta saadun vastuunsa. Vanhemmat palvelevat parhaiten Jumalaa kasvattamalla lapsensa kristityiksi. Tämä tehtävä vaatii kärsivällistä työskentelyä sekä elinikäistä ututteraa ja sitkeää ponnistelua. Laiminlyömällä tämän luottamustehtävän osoittaudumme uskottomiksi palvelijoiksi. Sellaista laiminlyöntiä emme voi mitenkään puolustella Jumalalle.” Kr. v. 141.

5.9. Keskiviikko, ilta

5. Moos. 11:18, 19

”Laiminlyöntiin syyllistyneillä ei kuitenkaan ole syytä epätoivoon. Rahansa kadottanut nainen etsi kunnes löysi. Työskennelköt vanhemmat samoin kotonaan rakastaen, uskoen ja rukoillen siksi, kunnes voivat iloiten tulla Jumalan luo ja sanoa: »Katso, minä ja lapset, jotka Herra on minulle antanut» (Jes. 8: 18). Tämä on todellista kotilähetystyötä, ja siitä on apua sekä sen tekijöille että niille, joiden hyväksi työskennellään. Toimimalla uskollisesti kotipiirissä opimme työskentelemään myös Herran perheen jäsenten hyväksi, joiden kanssa tulemme elämään iankaikkisesti, mikäli pysymme kuuliaisina Kristukselle. Meidän tulee suhtautua yhtä kiinnostuneesti veljiimme ja sisariimme Kristuksessa kuin oman perheemme jäseniinkin.” Kr. v. 141.

6.9. Torstai, aamu

2. Kor. 5:20

”Jos pysyt Kristuksen yhteydessä, niin sovellat hänen arviointiaan jokaiseen ihmiseen. Tunnet toisia kohtaan samaa syvää rakkautta, jolla Kristus on rakastanut sinua. Silloin pystyt puoleensavetävällä tavalla voittamaan tarvitsematta vastenmielisesti pakottaa niitä, joiden puolesta hän kuoli. Ketään ei olisi koskaan saatu palaamaan Jumalan luo, ellei Kristus olisi toiminut heidän hyväkseen henkilökohtaisesti, ja työskentelemällä samoin henkilökohtaisesti voimme mekin pelastaa sieluja. Kun tapaavat niitä, joiden elämä on kuolemaan kulkua, et voi katsella sitä tyynen välinpitämättömästi.” Kr. v. 142.

6.9. Torstai, ilta

2. Kor. 13:11

”Mitä syvemmälle syntiin ja kurjuuteen he ovat vajonneet, sitä hartaammin ja säälivämmin pyrit pelastamaan heitä. Havaitset niiden tarpeen, jotka kärsivät, jotka ovat tehneet syntiä Jumalaa vastaan ja joita synnintunto ahdistaa. Tunnet heitä kohtaan syvää myötätuntoa ja ojennat heille auttavan kätesi. Uskosi ja rakkautesi käsivarsilla tuot heidät Kristuksen luo. Huolehdit heistä ja rohkaiset heitä, ja kun olet heitä kohtaan myötätuntoinen ja luottavainen, eivät he hevin lankea uskonvarmuudestaan.” Kr. v. 142.

7.9. Perjantai, aamu

Luuk. 8:35.

”Älä kuuntele vihollisen ehdotusta, jonka mukaan sinun pitäisi pysyä loitolla Kristuksesta, kunnes olet tehnyt itsesi paremmaksi ja kunnes olet kyllin hyvä tulemaan Jumalan luo. Jos odostat siihen saakka, et tule milloinkaan. Kun saatana osoittaa saastaisia vaatteitasi, niin kerro hänelle Jeesuksen lupauksesta: »Sitä, joka minun tyköni tulee, minä en heitä ulos» (Joh. 6: 37). Sano viholliselle, että Jeesuksen veri puhdistaa kaikesta synnistä. Rukoile niin kuin Daavid: »Puhdistaa minut isopilla, että minä puhdistuisin, pese minut, että minä lunta valkeammaksi tulisin» (Ps. 51: 9).” Kr. v. 150.

7.9. Perjantai, ilta

Tiit. 1:7

”Itse vanhurskaus ei vain saa ihmisiä tulkitsemaan väärin Jumalaa, vaan myös tekee heidät penseiksi ja moitiskeleviksi veljiään kohtaan. Vanhempi veli tarkkaili itsekkäänä ja kateellisena nuorempaansa päästäkseen moitiskelemaan hänen tekojaan ja syyttelemään häntä vähimmästäkin rikkeestä. Hän penkosi esille jokaisen erehdyksen ja paisuttelisi parhaansa mukaan jokaista väärää tekoa. Tällä kaikella hän pyrki puolustelemaan omaa anteeksiantamattomuuttaan. Monet menettelevät nykyään aivan samoin. Kun joku vasta ensimmäisiä kertoja taistelee kiusauksen hyökyaaltoa vastaan, he seisovat siinä katsomassa uppiniskaisina, omapäisinä, moittivina ja syyttävinä. He voivat väittää olevansa Jumalan lapsia, mutta he toimivat saatanan hengessä. Suhtautumalla näin veljiinsä nämä syyttäjät asennoituvat niin, ettei Jumala voi kääntää heihin kasvojensa valkeutta.” Kr. v. 153.

8.9. Sapatti, aamu

1. Joh. 4:12

”Tähän palvelukseen Jumala mielistyy: »Että avaatte vääryyden siteet, irrotatte ikeen nuorat, ja päästätte sorretut vapaiksi, että särjette kaikki ikeet etkä kätkeydy

siltä, joka on omaa lihaasi» (Jes. 58: 6, 7). Kun tajuatte itsenne syntiseksi, jotka vain taivaallisen Isänne rakkaus pelastaa, silloin olette myös laupiaita toisia kohtaan, jotka kärsivät vielä synneissään. Ette enää suhtaudu kurjiin ja katuvasiin kateellisesti ja moittivasti. Itsekkyuden jään sulaessa sydämestänne pääsette sopusointuun Jumalan kanssa ja iloitsette yhdessä hänen kanssaan eksyneiden pelastuksesta.” Kr. v. 153.

8.9. Sapatti, ilta

Luuk. 5:32

”Mutta ihmiset olivat yhtä valmiita silloin kuin nytkin pitämään itseään taivaan suosikkeina ja selittämään nuhdesaarnan tarkoittamaan toisia. Kuulijat kertoivat Jeesukselle tapauksesta, joka oli juuri kiihdyttänyt mieliä. Pontius Pilatus, Juudean maa-herra, oli erällä toimenpiteillään loukannut kansaa. Jerusalemissa oli puhjennut kansanmeteli, ja Pilatus oli koettanut tynnyttää sen väkivalloin. Olivatpa hänen sotilaansa kerran tunkeutuneet temppelin alueellekin ja iskeneet maahan joitakin galilealaisia pyhiinvaeltajia näiden ollessa parhaillaan suorittamassa uhrejaan. Juutalaiset pitivät onnettomuutta asianomaisten syntien rangaistuksena, ja ne jotka kertoivat tästä surmatyöstä, tunsivat mielessään salaista tyydytystä. Tämän käsityksen mukaan heidän oma hyvä onnensa todisti heidän olevan paljon parempia ja niin muodoin Jumalankin suuremmissa suosiossa kuin nämä galilealaiset. Nyt he odottivat myös Jeesuksen tuomitsevan nämä miehet, jotka heidän mielestään epäilemättä täysin ansaitsivat rangaistuksensa.” Kr. v. 155, 156.

9.9. Sunnuntai, aamu

Luuk. 19:41, 42

”Puhuessaan opetuslastensa ja väkijoukon kanssa Jeesus ulotti profeettallisen katseensa aikaan, jolloin Jerusalemin olisi sotajoukkojen piirittävä. Hän kuuli askelten poljentaa muukalaisten marssiessa kaupunkia vastaan ja näki tuhansien menehtyvän piirityksen aikana. Noiden galilealaisten tavoin monet juutalaiset saisivat surmansa temppelialueella kesken uhritoimitustensa. Yksilöitä kohdanneet onnettomuudet olivat Jumalan varoituksia koko kansalle, joka oli yhtä syyllinen. »Ellette tee parannusta», Jeesus sanoi, »niin samoin te kaikki hukutte.» Heillä oli vielä vähän koetusaikaa. Heillä oli vielä aikaa saada selville, mikä heidän rauhaansa sopi.” Kr. v. 156.

9.9. Sunnuntai, ilta

Luuk. 13:7-9.

”Jumala oli antanut kansalleen loistavat mahdollisuudet ja esittänyt tarkoituksensa sen suhteen kauniissa ennustuksessa: »Heidän nimensä on oleva 'vanhurskauden tammot', 'Herran istutus', hänen kirkkautensa ilmoitukseksi» (Jes. 61: 3). Kuoleva Jaakob oli Hengen innoittamana sanonut rakkaimmasta pojastaan: »Joosef on nuori hedelmäpuu, nuori hedelmäpuu lähteen reunalla; sen oksat ulottuvat yli muurin.» Ja hän vakuutti tämän pysyvän lujana »isäsi Jumalan avulla, joka sinua auttakoon, kaikkivaltiaan avulla, joka sinua siunatkoon, antakoon siunauksia taivaasta ylhäältä, siunauksia syvyydestä alhaalta» (1 Moos. 49: 22, 25). Näin Jumala oli istuttanut Israelin jalona viinipuuna elämän lähteiden reunalle. Siinä hänellä »oli viinitarha lihavalla vuoren rinteellä. Hän kuokki ja kivesi sen ja istutti

siihen jaloja köynnöksiä» (Jes. 5:1,2).” Kr. v. 157.

10.9. Maanantai, aamu

Jes. 5:1, 2

”Puutarhuri ei kieltäydy hoitamasta tätäkään niin vähän lupaavaa kasvia. Hän on valmis huolehtimaan siitä entistä enemmän. Hän tahtoo tehdä sen kasvuympäristön mahdollisimman suotuisaksi ja uhrata sille kaiken huomionsa. Omistaja ja viinitarhuri ovat yhtä kiinnostuneita viikunapuusta. Samoin Isä ja Poika rakastivat valittua kansaa yhtä paljon. Tässä Kristus sanoi kuulijoilleen, että heille annettaisiin entistä enemmän tilaisuuksia. Rakkautensa kaikin keinoin Jumala koettaisi saada heidät kasvamaan vanhurskauden puiksi, tuottamaan hedelmää maailman siunaukseksi.” Kr. v. 158.

10.9. Maanantai, ilta

Luuk. 20:10

”Sama varoitus kantautuu kuuluviimme vielä tämänkin suku-polven aikana. Oletko sinä, oi suruton sydän, hedelmättömänä puuna Herran viinitarhassa? Lausutaanko sinusta ennen pitkää tuomion sanat? Kuinka kauan olet vastaanottanut hänen lahjojaan? Kuinka kauan hän on valvoen odottanut sinulta vastarakkautta? Mitä etuoikeuksia sinulla onkaan ollut, kun hän on istuttanut sinut viinitarhaansa ja olet saanut olla puutarhurin huolellisessa hoidossa! Miten usein onkaan evankeliumin hellä sanoma riemastuttanut mieltäsi! Kristuksen nimen mukaan sinua sanotaan kristityksi ja olet ulkonaisesti sen seurakunnan jäsen, joka on hänen ruumiinsa, mutta kuitenkin et tietoisesti ole missään elävässä yhteydessä hänen rakkautta uhkuvaan sydämeensä. Hänen elämänsä ei tulvi ylitsesi. Hänen luonteensa suloisuus, »Hengen hedelmä», ei ilmene elämässäsi.” Kr. v. 158.

11.9. Tiistai, aamu

Luuk. 20:11

”Käsität, joskin ehkä hämärästi, että laihdutat maata. Suuressa armossaan Jumala ei ole kuitenkaan hakannut sinua pois. Hän ei katso sinuun kylmästi. Hän ei käänny välinpitämättömästi pois luotasi eikä jätä sinua tuhoutumaan. Sinuun katsoen hän huudahtaa samoin kuin niin monia vuosisatoja sitten Israelista: »Kuinka minä jättäisin sinut, Efraim, heittäisin sinut, Israel? — — En minä pane täytäntöön vihani hehkua, en enää hävitä Efraimia. Sillä minä olen Jumala enkä ihminen» (Hoos. 11: 8, 9). Säälivä Vapahtaja sanoo sinusta: Anna sen olla vielä tämä vuosi; sillä aikaa minä kuokin ja lannoitan maan sen ympäriltä.” Kr. v. 159.

11.9. Tiistai, ilta

Jes. 44:22

”Sydän, joka ei vastaa jumalallisiin vetoomuksiin, paatuu, kunnes se ei enää ole vastaanottavainen Pyhän Hengen vaikutukselle. Silloin lausutaan sanat: »Hakkaa se pois; mitä varten se vielä maata laihduttaa?» Tänäpäin hän kutsuu sinua: »Palaja, Israel, Herran, sinun Jumalasi, tykö. Minä parannan teidän luopumuksenne, omasta halustani minä teitä rakastan. Minä olen oleva Israelille kuin kaste, se on kukoistava kuin Iilja ja juurtuva syvälle kuin Libanon. Sen varjossa asuvaiset kasvattavat jälleen viljaa ja kukoistavat kuin viiniköynnös. Minusta on sinun hedelmäsi» (Hoos. 14: 1—9).” Kr. v. 159.

12.9. Keskiviikko, aamu

Luuk. 10:29

“Kristus luki tuon hurskastelijan ajatukset, ja kiinnittäen katseensa häneen esitti koko pitoväelle, minkälaiset ja miten arvokkaat olivat heidän nykyiset etuoikeutensa. Hän osoitti heille, että heidän tuli tehdä jotakin juuri nyt voidakseen osallistua tulevasta autuudesta. »Eräs mies», hän sanoi, »laittoi suuret illalliset ja kutsui monta.» Pitojen ajan lähestyessä isäntä lähetti palvelijansa viemään kutsuvieraille lopullisen sanan: »Tulkaa, sillä kaikki on jo valmiina.» Mutta nämä olivat kumman haluttomia. »He rupesivat kaikki järjestään estelemään. Ensimmäinen sanoi hänelle: 'Minä ostin pellon, ja minun täytyy mennä sitä katsomaan; pyydän sinua, pidä minut estettynä.' Toinen sanoi: 'Minä ostin viisi paria härkiä ja menen niitä koettelemaan; pyydän sinua, pidä minut estettynä.' Vielä toinen sanoi: 'Minä otin vaimon, ja sen tähden en voi tulla.'» Kr. v. 161, 162.

12.9. Keskiviikko, ilta

Luuk. 14:18

“Suurilla illallisilla Kristus kuvaa evankeliumin tarjoamia siunauksia. Tuo taivaan anti ei ole mikään vähempi kuin Kristus itse. Hän on se leipä, joka tulee alas taivaasta, ja hänestä kumpuavat pelastuksen virrat. Herran sanansaattajat olivat julistaneet juutalaisille Vapahtajan tulon ja vakuuttaneet Kristuksen olevan »Jumalan Karitsa, joka ottaa pois maailman synnin» (Joh. 1: 29). Järjestämillään kutsuilla Jumala tarjosi heille suurimman lahjan, minkä taivas voi antaa – lahjan, jonka arvoa ei kukaan pysty arvioimaan. Jumalan rakkaus oli varannut tuolle juhla-aterialle ehtymättömät taivaan annit. »Jos joku syö tätä leipää», Kristus sanoi, »hän elää iankaikkisesti» (Joh. 6: 51).” Kr. v. 162.

13.9. Torstai, aamu

Luuk. 9:62.

“Tämä opetus koskee kaikkia aikoja. Meidän tulee seurata Karitsaa, minne ikinä hän menee. Meidän tulee jättäytyä hänen johtoonsa ja pitää hänen seuraansa maallisten ystävien seuraa rakkaampana. Kristus sanoo: »Joka rakastaa isäänsä taikka äitiänsä enemmän kuin minua, se ei ole minulle sovelias; ja joka rakastaa poikaansa taikka tyttärensä enemmän kuin minua, se ei ole minulle sovelias» (Matt. 10: 37).” Kr. v. 163.

13.9. Torstai, ilta

Matt. 6:19

“Samoin tapahtuu nytkin. Illalliskutsuista kieltäytyvien estelyt käsittävät kaikki nekin verukkeet, joilla evankeliumin kutsu torjutaan. Ihmiset eivät katso voivansa vaarantaa maailmallisia mahdollisuuksiaan, mitä evankeliumin vaatimuksiin myöntymisen merkitsi. He pitävät ajallisia etujaan arvokkaampina kuin iankaikkisia arvoja. Ja niin kasautuvat juuri Jumalalta saadut siunaukset esteeksi erottamaan heidät Luojastaan ja Lunastajastaan. He eivät halua keskeyttää maallisia hankkeitaan, ja siksi he sanovat armon sanansaattajalle: »Mene tällä haavaa pois, mutta kun minulle sopii, kutsutan sinut taas» (Ap.t. 24: 25).” Kr. v. 163.

14.9. Perjantai, aamu

Matt. 10:37

“Toiset korostavat niitä vaikeuksia, joihin he joutuisivat ihmissuhteissaan, jos noudattaisivat Jumalan kutsua. He sanovat, ettei heillä ole varaa rikkoa välejään

sukulaistensa ja tuttaviansa kanssa. Näin he osoittautuvat niiden kaltaisiksi, joita vertauksessa kuvaillaan. Kutsujen Isännän mielestä heidän verukkeensa vain osoittavat heidän väheksyvän hänen kutsuaan.” Kr. v. 163.

14.9. Perjantai, ilta

Matt. 16:26

”Kaikki nämä torjuvat Vapahtajan kutsun, koska pelkäävät joutuvansa eroon perhepiiristä. He otaksuvat, että kun he kieltäytyvät tottelemasta Jumalaa, he varmistavat kodin onnen ja menestyksen, mutta tämä on harhaluulo. Ne, jotka kylvävät itsekkyyttä, tulevat niittämään itsekkyyttä. Torjumalla Kristuksen rakkauden he hylkäävät sen, mikä yksin voi tehdä inhimillisen rakkauden puhtaaksi ja kestäväksi. He eivät ainoastaan menetä taivasta, vaan he eivät pääse myöskään todella iloitsemaan siitä, minkä hyväksi luopuivat taivaasta.” Kr. v. 164.

15.9. Sapatti, aamu

Luuk. 14:15

”Isäntä hylkäsi nyt ne, jotka halveksivat hänen anteliaisuuttaan, ja lähetti kutsun sellaisille, jotka eivät olleet niin kylläisiä eivätkä omistaneet taloja ja maita. Hän kutsui köyhiä ja nälkäisiä, jotka antaisivat arvoa tarjolla oleville lahjoille. »Publikaanit ja portot», Jeesus sanoi, »menevät ennen teitä Jumalan valtakuntaan» (Matt. 21: 31). Vaikka ihmisparat olisivat miten viheliäisiä ja toisten ihmisten ylenkatsomia ja hylkimiä, eivät he ole niin alhaisia ja kurjia, etteikö Jumala heitä huomaisi ja rakastaisi. Kristus toivoo rasittuneiden, uupuneiden ja ahdistettujen tulevan hänen luokseen. Hän haluaa antaa heille sellaista valoa, iloa ja rauhaa, mitä ei saada mistään muualta. Pahimpiakin syntisiä hän säälii ja rakastaa syvästi ja hellästi. Hän lähettää Pyhän Henkensä kutsumaan ja vetämään heitä lempeästi luokseen.” Kr. v. 164.

15.9. Sapatti, ilta

Room. 5:1

”Kristuksen opetuslasten esittämä evankeliumin sanoma oli hänen ensimmäisen maailmaan tulonsa julistusta. Se toi ihmisille ilosanoman pelastuksesta uskon kautta häneen. Se viittasi eteenpäin aikaan, jolloin hän oli kirkkaudessaan tuleva toisen kerran lunastamaan kansansa, ja se tarjosi ihmisille toivon päästä uskon ja kuuliaisuuden kautta osallistumaan siitä perinnöstä, mikä pyhillä on valkeudessa. Tätä sanomaa levitetään ihmisille tänäänkin, ja tällä kertaa siihen liittyy julistus Kristuksen toisen tulemuksen läheisyydestä. Ne merkit, jotka hän itse antoi tulemuksestaan, ovat täyttyneet, ja Jumalan sanan opetuksista voimme tietää, että Herra on jo ovella.” Kr. v. 165.

16.9. Sunnuntai, aamu

Jes. 22:13

”Raamattu esittää, että viimeisinä päivinä ihmiset antautuvat maailmallisiin rientoihin, huvitteluun ja rahan hankintaan. He ovat sokeita käsittämään ikuisia arvoja. Kristus sanoo: »Niin kuin oli Nooan päivinä, niin on Ihmisen Pojan tulemus oleva. Sillä niin kuin ihmiset olivat niinä päivinä ennen vedenpaisumusta: söivät ja joivat, naivat ja naittivat, aina siihen päivään asti, jona Nooa meni arkkiiin, eivätkä tienneet, ennen kuin vedenpaisumus tuli ja vei heidät kaikki; niin on myös Ihmisen Pojan tulemus oleva» (Matt. 24: 37–39).” Kr. v. 165, 166.

16.9. Sunnuntai, ilta

Hes. 33:11

“Tällaista on nykyään. Ihmiset syöksyvät voiton tavoitteluun ja itsekkäisiin mielitekoihinsa niin kuin ei olisi olemassakaan Jumalaa, taivasta eikä tämän jälkeistä elämää. Nooan aikana lähetettiin varoitus vedenpaisumuksesta havahduttamaan ihmiset jumalattomuudestaan ja kutsumaan heitä parannukseen. Samoin Kristuksen toisen tulemuksen sanoma pyrkii kohottamaan ihmiset niistä maailmallisista riennoista, joihin he ovat uppoutuneet. Sen tarkoituksena on herättää heidät tajuamaan ikuisia arvoja voidakseen ottaa vaarin kutsusta, kun Herra kehottaa heitä käymään pöytäensä.” Kr. v. 166.

17.9. Maanantai, aamu

Saarn. 11:6

“Maailma hukkuu evankeliumin puutteeseen. Se kärsii Jumalan sanan nälänhätää. Vain harvat saarnaavat sanaa sekoittamatta siihen ihmisten perinteitä. Vaikka ihmiset voivat lukea Raamattua, he eivät saa siitä siunausta, jonka Jumala on pannut siihen heitä varten. Herra kehottaa palvelijoitaan julistamaan hänen sanomaansa kansalle. lankaikkisen elämän sana on annettava niille, jotka hukkuvat synteihinsä.” Kr. v. 166.

17.9. Maanantai, ilta

Matt. 28:19, 20

“Vertauksessa mainittuun käskyyn mennä teille ja aitovierille Kristus sisällyttää tehtävän kaikille niille, jotka hän kutsuu palvelemaan hänen nimessään. Koko maailma on Kristuksen palvelijoiden työkenttänä. Koko ihmisperhe on heidän seurakuntaansa. Herra toivoo, että hänen armon sanansa saatetaan jokaisen sielun tietoon. Suureksi osaksi tämä täytyy aikaansaada henkilökohtaisella työllä. Näin Kristuskin menetteli. Hänen työnsä käsitti varsin paljon henkilökohtaisia keskusteluja. Hän antoi uskollisesti täyden arvon yhden sielun kuulijakunnalle. Tuon yhden sielun välityksellä sanoma usein levisi tuhansille.” Kr. v. 166, 167.

18.9. Tiistai, aamu

Apt. 22:21

“Meidän ei tule odottaa sielujen tulevan luoksemme, vaan meidän täytyy etsiä heidät sieltä, missä he ovat. Kun sanaa on saarnattu puhujapöydän takaa, on työ vasta alussa. On suuri joukko niitä, joita evankeliumi ei koskaan tavoita, ellei sitä viedä heidän luokseen.” Kr. v. 167.

18.9. Tiistai, ilta

Luuk. 12:21

“Niin ikään tulisi työ ulottaa myös rikkaiden pariin. Heidät on herätettävä huomaamaan vastuunsa niistä varoista, jotka taivas on heille uskonut. Heidä tulee muistuttaa siitä, että heidän täytyy tehdä tili hänelle, joka tulee tuomitsemaan elävät ja kuolleet. Rikas tarvitsee sinua työskentelemään hyväkseen rakkaudessa ja Jumalan pelossa. Liian usein hän luottaa rikkauteensa eikä tunne vaaraansa. Hänen mielensä tulee suunnata ikuisiin arvoihin. Hänen tarvitsee tunnustaa sen ainoan todella Hyvän arvovalta, joka sanoo: »Tulkaa minun tyköni, kaikki työtä tekeväiset ja raskautetut, niin minä annan teille levon. Ottakaa minun ikeeni päällenne ja oppikaa minusta, sillä minä olen hiljainen ja nöyrä sydämeltä; niin te löydätte levon sielullenne. Sillä minun ikeeni on sovelias, ja minun kuormani on keveä» (Matt. 11: 28–30).” Kr. v. 167, 168.

19.9. Keskiviikko, aamu

Saarn. 11:6

“Ketään ei pitäisi laiminlyödä sen perusteella, että he näyttävät olevan uppoutuneita maailmallisiin harrastuksiinsa. Korkeissa yhteiskunnallisissa asemissaankin monet ovat syvästi suruissaan ja kyllästyneitä elämänsä turhuuteen. He kaipaavat rauhaa, jota heiltä puuttuu. Yhteiskunnan korkeimmissakin piireissä on niitä, jotka isoavat ja janoavat pelastusta. Monet ottaisivat vastaan apua, jos Herran työntekijät lähestyisivät heitä henkilökohtaisesti, ystävällisellä tavalla ja Kristuksen rakkauden hellyttämin mielin.” Kr. v. 168.

19.9. Keskiviikko, ilta

1. Kor. 1:27

“Evankeliumin sanoman menestys ei perustu oppineisiin puheisiin, kaunopuheisiin todistuksiin tai syvällisiin todisteluihin vaan sanoman yksinkertaisuuteen ja sen soveltamiseen niihin, jotka isoavat elämän leipää. »Mitä minun pitää tekemän, että minä pelastuisin?» — tätä kysyy ihminen sielunhädässään. Tuhannet voidaan tavoittaa, kun toimitaan yksinkertaisesti ja nöyrästi. Erittäin älykkäinä ja lahjakkaina pidetyt henkilötkin ilahtuvat usein sanoista, joita esittää Jumalaa rakastava henkilö puhuen tästä rakkaudesta yhtä luonnollisesti kuin maailmalliset kertovat heitä eniten kiinnostavista asioista.” Kr. v. 168.

20.9. Torstai, aamu

1. Tess. 1:5

“Muistakoon Kristuksen työntekijä, ettei hänen tule toimia omassa voimassaan. Lähestyköön hän Jumalan valtaistuinta uskoen hänen pelastavaan voimaansa. Rukoilkoon hän hartaasti Jumalaa ja toimikoon sitten kaikkine Jumalalta saatuine kykyineen. Pyhä Henki on valmiina auttamaan häntä, ja palvelevat enkelit ovat hänen sivullaan vaikuttamassa sydämiin.” Kr. v. 169.

20.9. Torstai, ilta

3. Joh. 1:5

“Jumala on erityisesti käsenyt meidän huolehtia muukalaisista, ihmisten hylkäämistä ja niistä poloisista, jotka ovat siveellisesti heikkoja. Monet, jotka eivät näytä välittävän mitään uskonnollisista asioista, kaipaavat sydämessään lepoa ja rauhaa. Vaikka he ovat kenties vajonneet syvällekin syntiin, on vielä mahdollista pelastaa heidät. Kristuksen palvelijoiden tulee seurata hänen esimerkkiään. Kulkiessaan paikasta toiseen hän lohdutti kärsiviä ja paransi sairaita. Sitten hän esitti heille valtakuntaansa koskevia suuria totuuksia. Näin hänen seuraajiensakin tulee toimia. Lievittäessäsi ruumiin kärsimyksiä sinulle selviää, miten voit täyttää myös sielun tarpeita. Voit viitata ristiinnaulittuun Vapahtajaan ja kertoa rakastavasta suuresta Lääkäristä, joka yksin pystyy parantamaan.” Kr. v. 170.

21.9. Perjantai, aamu

1. Joh. 4:10, 11

“Kristus antaa sanansaattajilleen samaa vetoavaa rakkautta, joka saa hänet itsensäkin etsimään kadonneita. Meidän ei tule vain sanoa: »Tule!» On niitä, jotka kyllä kuulevat kutsun, mutta eivät korvillaan tajua sen merkitystä eivätkä silmillään havaitse, että heille on tarjolla mitään hyvää. Monet käsittävät syvän alennustilansa ja sanovat: Ei minua kannata auttaa, antakaa minun olla. Mutta

työntekijät eivät saa hellittää. Ottakaa masentuneet ja avuttomat hellän ja säälivän rakkautenne hoivaan. Antakaa heille rohkeuttanne, toivoanne ja voimaanne. Taivuttakaa heidät ystävällisyydellänne tulemaan. »Ja armahtakaa toisia, niitä, jotka epäilevät, pelastakaa heidät tulesta temmaten; toisia taas armahtakaa pelolla» (Juud. 22, 23).” Kr. v. 172.

21.9. Perjantai, ilta

2. Kor. 5:7

”Jos Jumalan palvelijat vaeltavat hänen kanssaan uskossa, hän antaa voimaa heidän sanomalleen. Silloin he pystyvät esittämään hänen rakkautensa sekä Jumalan armon hylkäämisen vaaran niin, että ihmisten on pakko vastaanottaa evankeliumi. Kristus tulee tekemään suuria ihmeitä, jos ihmiset vain suorittavat Jumalalta saamansa osan. Ihmissydämissä voidaan nykyään aikaansaada yhtä suuri muutos kuin konsanaan menneiden suku-polvien aikana. John Bunyan vapautui kiroilusta ja juopottelusta ja John Newton harjoittamasta orjakauppaa, ja molemmat rupesivat julistamaan ristiinnaulittua Vapahtajaa.” Kr. v. 172.

22.9. Sapatti, aamu

Joh. 14:6

”Myös aikalaistemme keskuudesta voidaan tuollainen Bunyan ja Newton löytää ja pelastaa. Inhimilliset ja jumalalliset voimat voivat yhteistoiminnassa saada monen ihmishylkiön voitetuksi ja vuorostaan koettamaan palauttaa Jumalan kuvaa ihmiseen. Valonsäteet tulevat tavoittamaan sellaisia, joilla on ollut hyvin vähän tilaisuuksia ja jotka ovat joutuneet harhateille, koska eivät ole tienneet paremmasta tiestä. Kuten Sakkeus kuuli Kristuksen sanat: »Tänään minun pitää oleman sinun huoneessasi» (Luuk. 19: 5), niin hekin kuulevat sanan. Ja niin ne, joita pidettiin paatuneina syntisinä, heltyvät sydämetään lasten kaltaisiksi, koska Kristus on halunnut huomata heidät. Karkeista virheistä ja synneistä tulleina monet siirtyvät niiden paikalle, jotka eivät ole välittäneet omista tilaisuuksistaan ja etuoikeuksistaan. Jumala pitää heitä valittuina ja kallisarvoisina, ja Kristuksen tullessa valtakuntaansa he saavat seisoa lähinnä hänen valtaistuintaansa.” Kr. v. 172.

22.9. Sapatti, ilta

Hebr. 4:7

”Joka kerta kun kieltäydyt kuuntelemasta armon sanomaa, tulet entistä epäuskoisemmaksi. Joka kerta kun jätät avaamatta sydämesi oven Kristukselle, tulet entistä haluttomammaksi kuuntelemaan hänen ääntään, joka puhuu. Sinulle tulee yhä vaikeammaksi vastata myönteisesti armon viimeiseen vetoomukseen. Älköön sinusta kirjoitettako niin kuin muinaisesta Israelista: »Efraim on liitossa epäjumalain kanssa – anna hänen olla» (Hoos. 4: 17). Älköön Kristus joutuko itkemään sinun takiasi niin kuin hän itki Jerusalemin tähden ja sanoi: »Kuinka usein minä olenkaan tahtonut koota sinun lapsesi, niin kuin kana kokoaa poikansa siipiensä alle! Mutta te ette ole tahtoneet. Katso, 'teidän huoneenne on jäävä hyljättyksi!» (Luuk. 13: 34, 35).” Kr. v. 173.

23.9. Sunnuntai, aamu

Matt. 6:14, 15

”Tämän kuninkaan anteeksianto kuvaa jumalallista kaiken synnin anteeksiantamista. Kristusta kuvaa tässä kuningas, joka säälistä antoi anteeksi palvelijansa velan. Ihminen oli rikkomansa lain tuomitsema. Hän ei voinut

pelastaa itseään, ja siksi Kristus tuli tähän maailmaan, puki jumaluutensa ihmisyyteen ja uhrasi henkensä, vanhurskas väärin puolesta. Hän uhrasi itsensä syntiemme tähden, ja hän tarjoaa jokaiselle lahjaksi verellään ostamansa anteeksiannon. »Herran tykönä on armo, runsas lunastus hänen tykönänsä» (Ps. 130: 7). Tällä perusteella meidän pitäisi olla laupiaita syntitovereitamme kohtaan. »Jos Jumala on näin meitä rakastanut, niin mekin olemme velvolliset rakastamaan toinen toistamme» (1 Joh. 4: 11). »Lahjaksi olette saaneet», Kristus sanoo, »lahjaksi antakaa» (Matt. 10: 8).” Kr. v. 175.

23.9. Sunnuntai, ilta

Matt. 18:29, 30

”Miten monet ovatkaan nykyään mieleltään samanlaisia. Anoessaan herraltaan armoa velallisella ei ollut mitään todellista käsitystä velkansa suuruudesta. Hän ei tajunnut avuttomuuttaan, vaan toivoi pystyvänsä vielä maksamaan velan. »Ole pitkämielinen minua kohtaan», hän sanoi, »niin minä maksan sinulle kaikki.» Samoin toivovat monet pystyvänsä omilla teoillaan ansaitsemaan Jumalan suosion eivätkä tajua avuttomuuttaan. He eivät vastaanota Jumalan armoa ilmaisena lahjana, vaan koettavat pystyttää omaa itse vanhurskauttaan. He eivät ole sydämestään murtuneet ja nöyrytyneet syntinsä tähden ja ovat siksi toisia kohtaan vaativia ja anteeksiantamattomia. Heidän omat syntinsä Jumalaa vastaan, verrattuina heidän kumppaninsa rikkomuksiin heitä vastaan, ovat kuin kymmenentuhatta leiviskää verrattuna sataan denaariin, mikä vastaa lähes miljoonan suhdetta yhteen, ja kuitenkin he tohtivat olla anteeksiantamattomia.” Kr. v. 176.

24.9. Maanantai, aamu

Matt. 18:31-35

”Mutta tämän vertauksen opetusta ei pitäisi soveltaa väärin. Vaikka Jumala antaakin meille anteeksi, olemme aivan yhtä velvolliset tottelemaan häntä kuin ennenkin. Ja vaikka me puolestamme olemme anteeksiantavaisia toisia ihmisiä kohtaan, ei se vähennä heidän oikeudenmukaisia velvoituksiaan. Siinä rukouksessa, jonka Kristus opetti opetuslapsilleen, hän sanoi: »Anna meille meidän velkamme anteeksi, niin kuin mekin annamme anteeksi meidän velallisillemme» (Matt. 6: 12). Tällä hän ei tarkoittanut, että saadaksemme syntimme anteeksi meidän olisi jätettävä lailliset saatavamme perimättä velallisiltamme. Jos he joutuvat maksuvaikeuksiin vaikkapa menetettyään epäviisaasti, ei heitä saa heittää vankilaan, ahdistaa eikä edes kohdella tönkeyästi.” Kr. v. 177.

24.9. Maanantai, ilta

Matt. 7:12

”Mutta vertaus ei opeta meitä suosimaan velttoutta. Jumalan sana esittää, »että kuka ei tahdo työtä tehdä, ei hänen syömänkään pidä» (2 Tess. 3:10). Herra ei vaadi utterasti työskentelevää ylläpitämään laiskureita. Monet syylistyvät ajanhukkaamiseen ja nahjusteluun, mikä sitten johtaa köyhyyteen ja puutteeseen. Elleivät he korjaa näitä virheitään, kaikki heidän avustamisensa saattaa merkitä vain rahan panemista reikäiseen kukkaroon. Kuitenkin on myös väistämätöntä köyhyyttä, ja meidän tulee olla lempeitä ja myötätuntoisia näille

kovaosaisille. Meidän pitäisi kohdella toisia aivan samoin kuin toivoisimme meitä kohdeltavan vastaavissa oloissa.” Kr. v. 177.

25.9. Tiistai, aamu

1. Kor. 6:3

“Herramme opettaa, että kristittyjen väliset vaikeudet on selvitettävä seurakunnan piirissä. Niitä ei pitäisi ilmaista niille, jotka eivät pelkää Jumalaa. Jos kristitty joutuu kärsimään vääryyttä veljensä taholta, älköön hän kääntykö uskottomien tuomioistuimen puoleen, vaan seuratkoon Kristuksen opetusta. Koettakoon hän kostamisen sijasta pelastaa veljensä. Jumala valvoo niiden etuja, jotka rakastavat ja pelkäävät häntä, ja me saamme luottavaisesti jättää asiamme hänen hoitoonsa, joka tuomitsee vanhurskaasti.” Kr. v. 178.

25.9. Tiistai, ilta

1. Piet. 3:8

“Liian usein käy niin, että kun rikkomukset toistuvat moneen kertaan ja väärintekijä tunnustaa virheensä, loukattu väsy ja arvelee antaneensa anteeksi jo riittävän usein. Mutta Vapahtaja on selvästi neuvonut meille, miten hairautuvaan tulee suhtautua: »Jos sinun veljesi tekee syntiä, niin nuhtele häntä, ja jos hän katuu, anna hänelle anteeksi» (Luuk. 17: 3). Älä pidä häntä arvottomana saamaan luottamustasi. »Ole varuillasi, ettet sinäkin joutuisi kiusaukseen» (Gal. 6: 1).” Kr. v. 178.

26.9. Keskiviikko, aamu

Luuk. 6:36

“Älä anna hairautuvalle mitään aihetta masennukseen. Älä päästä mieleesi mitään farisealaista kovuutta, niin että loukkaisit veljeäsi. Älä päästä mitään solvaisua viriämään ajatuksissasi. Älä erehdy puhumaan viiltävän ivallisesti. Jos sanallakin ilmaiset omia mielialojasi, välinpitämättömyyttäsi, epäluuloasi tai epäluottamustasi, se saattaa koitua jonkun sielun perikadoksi. Hän tarvitsee veljeä, jolla on Vanhemman Veljen myötätuntoinen mielenlaatu, koskettamaan hänen inhimillistä sydäntään.” Kr. v. 179.

26.9. Keskiviikko, ilta

Filem. 1:4

“Purista hänen kättään voimakkaasti ja myötätuntoisesti, ja kuiskaa hänelle: »Rukoilkaamme.» Jumala antaa teille kummallekin runsaasti siunatun kokemuksen. Rukous liittää meidät toisiimme ja Jumalaan. Se tuo Jeesuksen rinnallemme ja antaa nääntyvälle, ahdistuneelle sielulle uutta voimaa maailman, lihan ja pahan voittamiseen. Rukous torjuu saatanan hyökkäyksen.” Kr. v. 179.

27.9. Torstai, aamu

Hebr. 12:2

“Joka kääntyy pois inhimillisistä epätäydellisyyksistä katsomaan Jeesukseen, saa kokea luonteessaan jumalallisen muutoksen. Sydämessä vaikuttava Kristuksen Henki mukauttaa sen hänen kuvansa kaltaiseksi. Pyri siis korottamaan Jeesusta. Olkoon sisäisen katseesi kohteena »Jumalan Karitsa, joka ottaa pois maailman synnin» (Joh. 1: 29). Ja muista tässä yhteydessä, »että joka palauttaa syntisen hänen eksymyksensä tieltä, se pelastaa hänen sielunsa kuolemasta ja peittää syntien paljouden» (Jaak. 5: 20).” Kr. v. 179.

27.9. Torstai, ilta

Gal. 1:4

“Vapahtajan maanpäällinen tehtävä oli nopeasti täyttymässä. Hän oli tullut

perustamaan armonsa valtakunnan, ja sen toteuttamiseen oli enää jäljellä muutama kuukausi. Kuitenkin inhimillinen ahneus olisi halunnut irrottaa hänet työstään selvittämään maakaistaletta koskevaa kiistaa. Mutta Jeesusta ei käynyt irrottaminen tehtävästään. Hän vastasi: »Ihminen, kuka on minut asettanut teille tuomariksi tai jakomieheksi?»” Kr. v. 182.

28.9. Perjantai, aamu

Luuk. 18:22

”Jeesus olisi voinut sanoa tälle miehelle täsmälleen, mikä oli oikein. Hän tiesi tämänkin asian oikean ratkaisun, mutta veljekset olivat riitaantuneet, koska molemmat olivat ahneita. Itse asiassa Kristus vastasi: »Minun asiani ei ole selvittää tällaisia kiistoja.» Hänen tulollaan oli toinen tarkoitus — hän tuli saarnaamaan evankeliumia ja siten herättämään ihmiset tajuamaan ikuisia arvoja.” Kr. v. 182.

28.9. Perjantai, ilta

Luuk. 9:2

”Kristuksen menettely tässä tapauksessa on opetuksesi kaikille, jotka suorittavat palvelusta hänen nimessään. Lähettäessään työhön kaksitoista opetuslastaan hän sanoi: »Missä kuljette, saarnatkaa ja sanokaa: Taivasten valtakunta on tullut lähelle.» Parantakaa sairaita, herättäkää kuolleita, puhdistakaa pitaalisia, ajakaa ulos riivaajia. Lahjaksi olette saaneet, lahjaksi antakaa» (Matt. 10: 7,8). Heidän ei tullut ratkoa ihmisten ajallisia asioita. Heidän työnään oli suostutella ihmisiä antamaan sovittaa itsensä Jumalan kanssa.” Kr. v. 183.

29.9. Sapatti, aamu

Room. 2:4

”Tässä työssä oli heidän ihmiskuntaa siunaava voimansa. Kristus on ihmisten syntien ja surujen ainoa parannuskeino. Vain hänen armonsa evankeliumi voi parantaa yhteiskunnan kaikesta pahuuden kirouksesta. Rikkaat sortavat köyhiä ja köyhät vihaavat rikkaita, mutta tämä kaikki pohjautuu itsekkyyteen eikä sitä saada juurineen pois muutoin kuin antautumalla Kristukselle. Hän yksin antaa itsekkään, syntisen sydämen tilalle uuden, rakastavan sydämen. Saarnatkoot Kristuksen palvelijat evankeliumia taivaasta lähetetyn Hengen voimassa ja työskennelköt hänen tavallaan ihmisten hyväksi. Silloin päästään sellaisiin ihmiskuntaa siunaaviin ja kohottaviin tuloksiin, joita inhimillisin voimin on täysin mahdotonta saavuttaa.” Kr. v. 183.

29.9. Sapatti, ilta

Ps. 37:25, 26

”Tälle rikkaalle miehelle oli selostettu köyhien, orpojen, leskien, kärsivien ja ahdistettujen asemaa, ja hänen avustuksilleen oli monia kohteita. Hän olisi helposti voinut käyttää niihin osan runsaasta ylijäämästään ja siten päästää monet kodit puutteesta, ruokkia monet nälkäiset, vaatettaa monet alastomat, ilahduttaa monet sydämet, vastata moniin ruokaa ja vaatetusta koskeviin rukouksiin, kirvoittaa kielet kohottamaan kiitoslaulunsa taivaalle. Herra oli kuullut tarvitsevien rukoukset ja hyvydessään pitänyt huolen kurjista (katso Ps. 68:10).” Kr. v. 185.

30.9. Sunnuntai, aamu

Ps. 37:21

”Rikkaalle miehelle suomaansa siunaukseen Jumala oli sisällyttänyt monien puutteiden yltäkylläisen täyttämisen. Mutta tämä ei kuunnellut puutteenalaisten

huutoa, vaan sanoi palvelijoilleen: »Tämän minä teen: minä revin maahan aittani ja rakennan suuremmat ja kokoan niihin kaiken eloni ja hyvyteni; ja sanon sielulleni: sielu, sinulla on paljon hyvää tallella moneksi vuodeksi; nauti lepoa, syö, juo ja iloitse.»” Kr. v. 185.

30.9. Sunnuntai, ilta

Fil. 3:19

”Tämän miehen pyrkimykset eivät olleet sen korkeampia kuin eläinten, jotka tuhoutuvat. Hän eli niin kuin ei olisi lainkaan Jumalaa, taivasta ja tulevaa elämää, niin kuin hän omistaisi kaiken hallussaan olevan eikä olisi mitään velkaa Jumalalle tai ihmiselle! Psalmista kuvaili tätä rikasta miestä kirjoittaessaan: »Hullu sanoo sydämessänsä: 'Ei ole Jumalaa'» (Ps. 14: 1). Tämä mies on elänyt ja suunnitellut kaiken vain itseään ajatellen. Hän näkee tulevaisuuden tarpeensa yllin kyllin turvatuiksi. Nyt hänen ei tarvitse muuta kuin tallettaa vaivannäkönsä hedelmät ja nauttia niistä. Hän pitää itseään muita onnekkaampana, mutta katsoo myös viisaan toimintansa johtaneen menestykseen. Paikkakuntalaiset kunnioittavat häntä arvostelukykyisenä ja menestyvänä kansalaisena. Sillä »sinua ylistetään, kun vietät hyviä päiviä» (Ps. 49: 19).” Kr. v. 185.

AURINGONLASKUTAULUKKO

	Helsinki	Turku	Tampere	Kuopio
6.7	22.43	22.57	23.03	23.07
13.7	22.33	22.47	22.52	22.54
20.7	22.20	22.34	22.37	22.37
27.7	22.05	22.18	22.21	22.18
34.7	21.90	22.01	22.02	21.57
41.7	21.75	21.86	21.87	21.42
48.7	21.60	21.71	21.72	21.27
55.7	21.45	21.56	21.57	21.12
62.7	21.30	21.41	21.42	20.97
69.7	21.15	21.26	21.27	20.82
76.7	21.00	21.11	21.12	20.67
83.7	20.85	20.96	20.97	20.52
90.7	20.70	20.81	20.82	20.37
97.7	20.55	20.66	20.67	20.22
104.7	20.40	20.51	20.52	20.07
111.7	20.25	20.36	20.37	19.92
118.7	20.10	20.21	20.22	19.77
125.7	19.95	20.06	20.07	19.62
132.7	19.80	19.91	19.92	19.47
139.7	19.65	19.76	19.77	19.32
146.7	19.50	19.61	19.62	19.17
153.7	19.35	19.46	19.47	19.02
160.7	19.20	19.31	19.32	18.87
167.7	19.05	19.16	19.17	18.72
174.7	18.90	19.01	19.02	18.57
181.7	18.75	18.86	18.87	18.42
188.7	18.60	18.71	18.72	18.27
195.7	18.45	18.56	18.57	18.12
202.7	18.30	18.41	18.42	17.97
209.7	18.15	18.26	18.27	17.82
216.7	18.00	18.11	18.12	17.67
223.7	17.85	17.96	17.97	17.52
230.7	17.70	17.81	17.82	17.37
237.7	17.55	17.66	17.67	17.22
244.7	17.40	17.51	17.52	17.07
251.7	17.25	17.36	17.37	16.92
258.7	17.10	17.21	17.22	16.77
265.7	16.95	17.06	17.07	16.62
272.7	16.80	16.91	16.92	16.47
279.7	16.65	16.76	16.77	16.32
286.7	16.50	16.61	16.62	16.17
293.7	16.35	16.46	16.47	16.02
300.7	16.20	16.31	16.32	15.87
307.7	16.05	16.16	16.17	15.72
314.7	15.90	16.01	16.02	15.57
321.7	15.75	15.86	15.87	15.42
328.7	15.60	15.71	15.72	15.27
335.7	15.45	15.56	15.57	15.12
342.7	15.30	15.41	15.42	14.97
349.7	15.15	15.26	15.27	14.82
356.7	15.00	15.11	15.12	14.67
363.7	14.85	14.96	14.97	14.52
370.7	14.70	14.81	14.82	14.37
377.7	14.55	14.66	14.67	14.22
384.7	14.40	14.51	14.52	14.07
391.7	14.25	14.36	14.37	13.92
398.7	14.10	14.21	14.22	13.77
405.7	13.95	14.06	14.07	13.62
412.7	13.80	13.91	13.92	13.47
419.7	13.65	13.76	13.77	13.32
426.7	13.50	13.61	13.62	13.17
433.7	13.35	13.46	13.47	13.02
440.7	13.20	13.31	13.32	12.87
447.7	13.05	13.16	13.17	12.72
454.7	12.90	13.01	13.02	12.57
461.7	12.75	12.86	12.87	12.42
468.7	12.60	12.71	12.72	12.27
475.7	12.45	12.56	12.57	12.12
482.7	12.30	12.41	12.42	11.97
489.7	12.15	12.26	12.27	11.82
496.7	12.00	12.11	12.12	11.67
503.7	11.85	11.96	11.97	11.52
510.7	11.70	11.81	11.82	11.37
517.7	11.55	11.66	11.67	11.22
524.7	11.40	11.51	11.52	11.07
531.7	11.25	11.36	11.37	10.92
538.7	11.10	11.21	11.22	10.77
545.7	10.95	11.06	11.07	10.62
552.7	10.80	10.91	10.92	10.47
559.7	10.65	10.76	10.77	10.32
566.7	10.50	10.61	10.62	10.17
573.7	10.35	10.46	10.47	10.02
580.7	10.20	10.31	10.32	9.87
587.7	10.05	10.16	10.17	9.72
594.7	9.90	10.01	10.02	9.57
601.7	9.75	9.86	9.87	9.42
608.7	9.60	9.71	9.72	9.27
615.7	9.45	9.56	9.57	9.12
622.7	9.30	9.41	9.42	8.97
629.7	9.15	9.26	9.27	8.82
636.7	9.00	9.11	9.12	8.67
643.7	8.85	8.96	8.97	8.52
650.7	8.70	8.81	8.82	8.37
657.7	8.55	8.66	8.67	8.22
664.7	8.40	8.51	8.52	8.07
671.7	8.25	8.36	8.37	7.92
678.7	8.10	8.21	8.22	7.77
685.7	7.95	8.06	8.07	7.62
692.7	7.80	7.91	7.92	7.47
699.7	7.65	7.76	7.77	7.32
706.7	7.50	7.61	7.62	7.17
713.7	7.35	7.46	7.47	7.02
720.7	7.20	7.31	7.32	6.87
727.7	7.05	7.16	7.17	6.72
734.7	6.90	7.01	7.02	6.57
741.7	6.75	6.86	6.87	6.42
748.7	6.60	6.71	6.72	6.27
755.7	6.45	6.56	6.57	6.12
762.7	6.30	6.41	6.42	5.97
769.7	6.15	6.26	6.27	5.82
776.7	6.00	6.11	6.12	5.67
783.7	5.85	5.96	5.97	5.52
790.7	5.70	5.81	5.82	5.37
797.7	5.55	5.66	5.67	5.22
804.7	5.40	5.51	5.52	5.07
811.7	5.25	5.36	5.37	4.92
818.7	5.10	5.21	5.22	4.77
825.7	4.95	5.06	5.07	4.62
832.7	4.80	4.91	4.92	4.47
839.7	4.65	4.76	4.77	4.32
846.7	4.50	4.61	4.62	4.17
853.7	4.35	4.46	4.47	4.02
860.7	4.20	4.31	4.32	3.87
867.7	4.05	4.16	4.17	3.72
874.7	3.90	4.01	4.02	3.57
881.7	3.75	3.86	3.87	3.42
888.7	3.60	3.71	3.72	3.27
895.7	3.45	3.56	3.57	3.12
902.7	3.30	3.41	3.42	2.97
909.7	3.15	3.26	3.27	2.82
916.7	3.00	3.11	3.12	2.67
923.7	2.85	2.96	2.97	2.52
930.7	2.70	2.81	2.82	2.37
937.7	2.55	2.66	2.67	2.22
944.7	2.40	2.51	2.52	2.07
951.7	2.25	2.36	2.37	1.92
958.7	2.10	2.21	2.22	1.77
965.7	1.95	2.06	2.07	1.62
972.7	1.80	1.91	1.92	1.47
979.7	1.65	1.76	1.77	1.32
986.7	1.50	1.61	1.62	1.17
993.7	1.35	1.46	1.47	1.02
1000.7	1.20	1.31	1.32	0.87